

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΑΝΔΡΕΑ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ MIG

ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΝΙΚΟ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι, καλησπέρα σας. Είναι 9:41' και είμαστε μαζί ζωντανά, πρόσωπο με πρόσωπο, για να έχουμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για την οποία πρέπει να πω ότι η πρώτη ιδέα μου καρφώθηκε στο μυαλό από τις συνεχείς παραινέσεις πολλών φίλων, οι οποίοι όταν με συναντούν μου λένε «ας ακούσουμε και κάποιον που δεν είναι Πολιτικός, ας ακούσουμε και κάποιον που δεν μιλά ξύλινα, που δεν μιλά με βάση τα κομματικά συμφέροντα».

Σκέφτηκα λοιπόν ότι μια καλή περίπτωση για να κουβεντιάσουμε για τα όσα συμβαίνουν στην ελληνική οικονομία, για το κυρίαρχο θέμα δηλαδή της τελευταίας περιόδου, είναι ένας άνθρωπος που ο λόγος του απασχολεί έντονα κάθε φορά που αποφασίζει να μιλήσει στην ελληνική κοινωνία.

Μιλώ για τον Πρόεδρο του Ομίλου της MARFIN, τον Πρόεδρο του Ομίλου της MIG, τον κ. Ανδρέα Βγενόπουλο. Κύριε Πρόεδρε καλώς ορίσατε.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Καλησπέρα σας.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θέλω να σας παρακαλέσω σήμερα να κάνουμε μια συζήτηση από την οποία θα βγούμε σοφότεροι σε ότι αφορά αυτό που μας συμβαίνει τον τελευταίο καιρό. Και γι' αυτό θέλω να παρακαλέσω να είναι μία συζήτηση όχι όπως την κάνετε στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας σας, αλλά απλή και εκλαϊκευμένη, για να καταλάβουμε που βρισκόμαστε και που βαδίζουμε.

Θέλω λοιπόν να πω ότι κατ' αρχήν είναι μια μέρα που η επικαιρότητα σας έφερε μπροστά, διότι είναι η ημέρα της ανακοίνωσης μιας συγχώνευσης, που αν κανείς μας έλεγε πριν από μερικούς μήνες ότι θα συμβεί θα τον χαρακτηρίζαμε τρελό, θα λέγαμε δεν ξέρεις τι λες. Μιλώ για τη συγχώνευση της Olympic Air με την Aegean, αλλά αυτό είναι ένα θέμα για το οποίο θα σας ρωτήσω στη συνέχεια.

Εγώ θέλω να ξεκινήσω από τα οικονομικά και θέλω να ξεκινήσω ρωτώντας αν θεωρείτε ότι η διεθνής οικονομία βρίσκεται ακόμη σε κρίση ή αν αντίθετα θεωρείτε ότι έχει αρχίσει και βλέπει φως στην άκρη του τούνελ, έχει αρχίσει και βγαίνει από την κρίση. Και το ρωτώ για να καταλάβω αν η ελληνική κρίση σχετίζεται με αυτό που συμβαίνει στον υπόλοιπο κόσμο.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι η διεθνής οικονομία έχει περάσει μία πολύ μεγάλη κρίση, από το τέλος του 2007, το 2008 και ένα κομμάτι του 2009 και έχει ξεκινήσει κάποια ανάκαμψη με έναν υπολογισμό ότι φέτος ο μέσος όρος της αύξησης του ακαθαρίστου εγχώριου προϊόντος των προηγμένων χωρών μπορεί να αγγίξει και το 5%.

Από την άλλη πλευρά όμως αυτή η ανάπτυξη προς το παρόν δε συμβαδίζει με την αντιμετώπιση της ανεργίας και με την εξυπηρέτηση των προβλημάτων που έχουν συσσωρευθεί στις τοπικές κοινωνίες, άρα δημιουργούνται πάρα πολλά ερωτηματικά ως προς τη διατηρησιμότητά της κι ως προς την αποφυγή κοινωνικών εκρήξεων.

Μεγάλο πρόβλημα όμως το οποίον αγγίζει και την ελληνική οικονομία, είναι ότι σαν αποτέλεσμα της κρίσης που περάσαμε ένα μεγάλο

κομμάτι του ιδιωτικού χρέους έχει μετακυλυθεί κι έχει γίνει πλέον δημόσιο χρέος, γιατί όπως ξέρετε Κυβερνήσεις και κεντρικές τράπεζες στηρίζανε τις τράπεζες και πάρα πολύ μεγάλες επιχειρήσεις.

Έχουμε λοιπόν ένα φαινόμενο το οποίον είναι εκτόξευση του δημόσιου χρέους των περισσότερων χωρών και της Ευρώπης και της Ασίας αλλά και της Αμερικής..

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Και στην Ευρώπη ακούμε για χώρες που κάποτε τις θεωρούσαμε πανίσχυρες οικονομικά και λέω για τη γειτονική Ιταλία ή για την Ισπανία ή για τη Γαλλία ή και για την ίδια τη Γερμανία, ότι την ώρα που μας κουνούν το δάχτυλο για την κρίση στην Ελλάδα, έχουν και οι ίδιες πολύ σοβαρά οικονομικά προβλήματα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Από αυτής της πλευράς έχετε δίκιο και η Αγγλία είναι αν θέλετε ένας πολύ μεγάλος ασθενής της Ευρώπης, σε ορισμένα οικονομικά στοιχεία ίσως και μεγαλύτερος από την Ελλάδα.

Αλλά για να σας δώσω το νούμερο θα σας πω ότι σήμερα όλες οι χώρες του κόσμου θα χρειαστούν για το 2010 περίπου 3,5 τρισεκατομμύρια χρέος το οποίον πρέπει να εκδώσουν υπό μορφήν ομολόγων, για να χρηματοδοτήσουν τη λειτουργία τους. Από αυτό πάνω από 1 τρισεκατομμύριο είναι τα νούμερα που αφορούν την Ευρώπη κι όπως ξέρετε μέσα σε όλο αυτό το σκηνικό υπάρχουν και καμιά 50αριά δισεκατομμύρια τα οποία χρειαζόμαστε στην Ελλάδα.

Προτού μπούμε στην Ελλάδα θα σας πω μόνον ότι υπάρχει μία πάρα πολύ μεγάλη ανησυχία της διεθνούς επενδυτικής κοινότητας, με τη μορφή που έχει πάρει αυτή η αύξηση του δημόσιου δανεισμού όλων των χωρών ότι μπορεί να βρεθεί κάποια στιγμή η παγκόσμιος οικονομία σε ένα αδιέξοδο.

Διότι αυτό που θα πάει, με ποιο τρόπο θα μπορέσουν να αυξάνονται συνέχεια τα δημόσια χρέη χωρίς καμία πιθανότητα αποπληρωμής; Θα σας θυμίσω ότι παλιά, όταν είχαμε βρεθεί σε παρεμφερή φαινόμενα, επακολουθούσε ένας παγκόσμιος πόλεμος και τα χρέη μηδενιζόταν και σβήγανε και ξεκινάγαμε από την αρχή.

Σήμερα φαίνεται και ελπίζω ότι αυτό το πράγμα είναι αδύνατο, άρα η όλη κατάσταση προκαλεί κάποιες ανισορροπίες και εξαιρετικές ανησυχίες, που στην περίπτωση της Ελλάδος που χρειάζεται χρήματα, αλλά παράλληλα δεν έχει και μία οικονομία ανταγωνιστική που να μπορεί να αποδείξει ότι κάτι παράγει, κάποια υπεραξία μπορεί να δημιουργηθεί για την αντιμετώπιση αυτών των χρεών, πλέον το πρόβλημα της Ελλάδος έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις.

N. XATZHNIKOLAΟΥ: Τώρα ποιο είναι αυτή τη στιγμή το πρόβλημα της Ελλάδος; Ακούμε για τα ελλείμματα, ακούμε για το μεγάλο χρέος του Ελληνικού Κράτους, αλλά έχουμε δύο εικόνες.

Την ίδια στιγμή βλέπουμε μια Ελλάδα που ευημερεί και μιλάω για ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού, το οποίο ζει εξίσου καλά, για να μην πω καλύτερα, με τον πληθυσμό χωρών οι οποίες οικονομικά πάνε πολύ καλύτερα από μας. Ισχύει κ. Πρόεδρε πιστεύετε αυτό που λένε ότι το κράτος δυστυχεί και οι πολίτες ευημερούν σε ένα μεγάλο ποσοστό;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν το νομίζω αυτό, νομίζω ότι το ποσοστό των πολιτών που ευημερούν πραγματικά είναι πολύ μικρό, θεωρώ ότι υπάρχει κι ένα άλλο ποσοστό το οποίον ευημερεί προσωρινώς έχοντας κάνει χρήση δανειακών και όπως αντιλαμβάνεστε αυτή η ευημερία είναι πρόσκαιρη.

N. XATZHNIKOLAΟΥ: Δανειακή.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δανειακή. Το μεγάλο πρόβλημα της Ελλάδος είναι ότι ανήκει σε ένα σύστημα στο οποίον επεδίωξε να μπει, που είναι η Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση, το οποίον είναι ένα σύστημα με μία πολύ σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία, το οποίον μας έδωσε κάποια χρόνια ενός πολύ θετικού περιβάλλοντος ανάπτυξης χαμηλών επιτοκίων κι αντί αυτό να το εκμεταλλευτούμε και να κάνουμε ορισμένες παραγωγικές επενδύσεις που θα μπορούσαν να αλλάξουν τη μορφή της οικονομίας και να δημιουργήσουμε μια ανταγωνιστικότητα που θα είχε σαν αποτέλεσμα μια μακροπρόθεσμη ευημερία, επιδοθήκαμε όλοι μαζί, το μεν κράτος σε σπατάλες και οι ιδιώτες σε υπερκατανάλωση και έχουμε φτάσει σήμερα να έχουμε ένα τεράστιο ποσοστό του ακαθαρίστου εθνικού προϊόντος το οποίο

επηρεάζεται από την ιδιωτική και από τη δημόσια κατανάλωση χωρίς κανένα ίχνος ανταγωνιστικότητας και με μια κατεύθυνση, η οποία δεν οδηγεί πουθενά.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Επομένως όπως τα λέτε έχει δίκιο η υπόλοιπη Ευρώπη να λέει «εσείς φταίτε για την κρίση που έχει δημιουργηθεί». Το λέω, γιατί πολλοί έχουν εφεύρει μπαμπούλες σε αυτή την κρίση. Όπως τον μπαμπούλα των κερδοσκόπων οι οποίοι επιτίθενται στην ελληνική οικονομία, των διεθνών μέσων ενημέρωσης, τα οποία κατακρεουργούν τη δημόσια εικόνα της Ελλάδος. Πού είναι η αλήθεια;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι λίγο σύνθετη η ερώτησή σας. Θα μπορούσα να σας την απαντήσω κάνοντας μια κατάτμηση σε μερικά μέρη. Ένα πρώτο θέμα είναι κατά πόσο μιλάμε περί ηθικής Ευρώπης και ανήθικης Ελλάδας, κάτι το οποίο όπως ξέρετε μας απασχολεί όλους...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πάντως έχουμε γίνει ανέκδοτο. Τα greek statistics είναι πλέον η σημαία των περισσοτέρων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βλέπουμε δημοσιεύματα σαν αυτό που είδαμε σήμερα του FOCUS που εγγίζουν πια και το όριο της χυδαιότητας.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το αποδέχομαι πλήρως. Αυτή είναι η κατάσταση και είναι μια κατάσταση, η οποία μας θλίβει βαθύτατα. Εγώ δεν ξεχνώ ότι όταν το 2007 είχαμε σηκώσει από τις διεθνείς αγορές σαν MIG 5,2 δισεκατομμύρια, που ήταν η μεγαλύτερη αύξηση κεφαλαίου στον κόσμο, το πόσο υπερήφανος ήμουν που ήμουν Έλληνας και εν συνεχεία όταν πρωτολανσάραμε τη MIG λέγαμε made in Greece και υπήρχε μια εθνική περηφάνια που αναγνωριζόταν από παντού. Και σήμερα ταξιδεύουμε στο εξωτερικό και μας αντιμετωπίζουν περίπου ως παρακατιανούς, για να μη χρησιμοποιήσω άλλες λέξεις.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το θέμα όμως αν είναι δίκαιο. Δηλαδή, εγώ δέχομαι ότι υπάρχουν ευθύνες κυβερνήσεων για την κατάσταση αυτή, σαφώς. Βεβαίως δεν έχει καμία ευθύνη ο απλός ο ελληνικός λαός, όπου όταν αναλαμβάνει μια καινούρια κυβέρνηση που τον εκπροσωπεί οι ευθύνες πρέπει να ζητούνται αλλού, εμείς σαν Έλληνες δεν

έχουμε κάτι για το οποίο να ντρεπόμαστε. Θα πρέπει να ντρεπόνται οι κυβερνήσεις αυτές που έφεραν τη χώρα μέχρι εδώ.

Από την άλλη πλευρά όμως δεν μπορεί να μη δούμε και τις ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι δυνατόν να μη βρούμε τις ευθύνες των διαφόρων εποπτικών υπηρεσιών που τώρα μας κουνάνε το δάχτυλο και ισχυρίζονται ότι κάποιες ελληνικές κυβερνήσεις τους κορόιδεψαν.

Κύριε Χατζηνικολάου η πορεία η οικονομική της Ελλάδας ήταν γνωστή. Οι υπηρεσίες τους διαβάζουν ελληνικές εφημερίδες, διαβάζουν και ξένες εφημερίδες που αναφέρονται π.χ. στα χρέη που υπήρχαν από τα δημόσια νοσοκομεία προς τους προμηθευτές και εν συνεχεία δεν τα έβλεπαν μέσα στις αναφορές. Δεν ήξεραν τίποτε; Δεν ήξεραν τίποτε για τα εξοπλιστικά προγράμματα, τα οποία οι ίδιοι αν όχι μας υποχρέωναν, μας ζητούσαν και συνέπρατταν στο να κάνουμε;

Μιλάμε για την πολιτική ένωση της Ευρώπης που δεν έγινε ποτέ. Μας εγγυήθηκε ποτέ η Ευρωπαϊκή Ένωση, το status quo στο Αιγαίο, τα σύνορά μας ούτως ώστε να μας επιτρέψει να μην κάνουμε αυτές τις υπερβολικές δαπάνες για αμυντικούς λόγους ή αντίθετα αν θέλετε έκαναν τα στραβά μάτια να εξυπηρετήσουν τα δικά τους τα συμφέροντα;

Θα σας δώσω δύο στοιχεία και δεν νομίζω πως χρειάζεται να κουραστούμε παραπάνω. Το πρώτο που θα σας πω, έχετε ακούσει αυτά για τη Goldman Sachs και τα περιβόητα τεχνάσματα που ετεροχρονίζουμε...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θέλω να σας ρωτήσω γι' αυτά και θέλω να σας ρωτήσω και για την τεχνική με την οποία γίνονται αυτά αλλά στη συνέχεια.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι βεβαίως αλλά ένα από αυτά τα τεχνάσματα αν θέλετε έχει χρησιμοποιήσει η Πορτογαλία και αναφέρω την Πορτογαλία γιατί ο κ. Μπαρόζο είναι ένας από αυτούς που μας κουνάνε πάρα πολύ άσχημα το δάχτυλο. Η Πορτογαλία λοιπόν έχει κάνει ότι χειρότερο τέχνασμα μπορείτε να φανταστείτε, το οποίο δεν έχει κάνει μια τιτλοποίηση μελλοντικών εσόδων από φορολογία στην Πορτογαλία. Δηλαδή τι έχει

κάνει; Έχει μειώσει το έλλειμμά της προεξοφλώντας μελλοντικές και ενδεχομένως και αβέβαιες ταμειακές ροές.

Δεν είναι δυνατόν να λένε ότι η Ελλάδα έχει κάνει κάτι κακό και δεν έχουν κάνει οι άλλοι. Ή, ένα από αυτά τα τεχνάσματα που έχει χρησιμοποιήσει η Ελλάδα, ήταν προκειμένου να προμηθευτεί φρεγάτες από τη Γερμανία, όπου μέσω γερμανικής Τράπεζας έγινε προεξόφληση χρημάτων 1,5 δισεκατομμυρίου που αντί να το πληρώνει σταδιακά η Ελλάδα και να επιβαρύνει συνεχώς το έλλειμμά της, το πληρώνει η γερμανική Τράπεζα, εμείς το πληρώνουμε στο τέλος με την αμοιβή της γερμανικής Τράπεζας, με αποτέλεσμα να γραφτεί απευθείας στο χρέος και όχι στο έλλειμμα.

Αυτά λοιπόν είναι διακρατικές συμφωνίες. Αυτά δεν τα ξέρει η Γερμανία και τώρα ξαφνικά όλοι δείχνουν προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση ότι κάτι δεν έγινε καλά;

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αυτά ήταν ελληνογερμανικά statistics λοιπόν. Γιατί μου λέτε ότι δεν σημειώναμε στο ετήσιο έλλειμμά μας τα χρήματα που δώσαμε τελικά για να πάρουμε τους εξοπλισμούς.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως αλλά όταν εμείς αυτή τη στιγμή...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Που σημαίνει ότι συνέπραξε η Γερμανία στο να πειράζουμε τα στοιχεία.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως συνέπραξε. Και άμα πάρετε, ενδεχομένως δεν είναι και σκόπιμο να μπούμε σε λεπτομέρειες αλλά αν πάρετε ξέρω εγώ στη Γερμανία τη KFW που είναι ένα επενδυτικό fund, επενδυτική τράπεζα που δίδει συνεχώς εγγυήσεις για την ανάπτυξη στη Γερμανία και δίδει και κάποια προνόμια χαμηλών τόκων προκειμένου να χρηματοδοτηθούν αναπτυξιακά έργα, εκεί πέρα δεν έχει γίνει ποτέ μια αποτίμηση «mark to market» για να μπει μέσα στα πραγματικά στοιχεία της Γερμανίας.

Απλώς ποιο είναι το θέμα; Ότι όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες έχουν μετέλθει τέτοιου είδους μέσα τα κρύβουν επιμελώς και όταν αλλάζουν οι κυβερνήσεις δεν σπεύδει η μια κυβέρνηση να αποκαλύψει τις

οποιοσδήποτε λογιστικές διαδικασίες της προηγούμενης ενώ εμείς εδώ πηγαίνουμε εθελοντικά και παραδιδόμεθα και λέμε ξέρετε εμείς τα έχουμε κάνει αυτά τα πράγματα και σας ζητούμε συγνώμη...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Βάζουμε τα χέρια μας και βγάζουμε τα μάτια μας.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι και ξέρετε και στην ONE που μπήκαμε ίσως μπήκαμε με κάποια αλχημεία.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πρέπει να πάμε σε μια μικρή διακοπή. Όταν επιστρέψουμε θα επιμείνω λίγο στο θέμα αυτό, γιατί για μένα υπάρχει ένα θέμα ηθικής αλλά υπάρχει και ένα θέμα ουσίας. Η ηθική όντως παραδέχονται όλοι ότι ήμασταν σε μια γκρίζα ηθική εκείνη την περίοδο με τα στοιχεία. Το είπε ακόμα και ο επικεφαλής του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους. Υπάρχει όμως και το αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα είναι ότι η χώρα δεν προετοιμάστηκε σωστά για να μπει στην ONE, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα στη συνέχεια.

Θα πάμε σε μια μικρή διακοπή. Αμέσως μετά θα είμαστε εδώ με τον Πρόεδρο της MIG, με τον Πρόεδρο του Ομίλου MARFIN, τον κ. Ανδρέα Βγενόπουλο σε μια συζήτηση, που νομίζω ότι θα μας δώσει να καταλάβουμε πολλά πράγματα από τα όσα συμβαίνουν στη χώρα μας το τελευταίο διάστημα.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Επιστρέφουμε στη συζήτησή μας με τον Πρόεδρο του Ομίλου MARFIN τον κ. Ανδρέα Βγενόπουλο και είχαμε μείνει στο ηθικό θέμα, αλλά και στην ουσία. Στο ηθικό θέμα που αφορά την παραποίηση στοιχείων για να μπούμε στην ONE, όπου όταν ρώτησα τον τότε Πρόεδρο του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους τον κ. Σαρδελή «πώς το κάνατε αυτό;» μου είπε «και τι εισηγείστε κ. Χατζηνικολάου, να μείνουμε εκτός ONE για να μην μας πουν ότι ήμασταν σε μια γκρίζα ηθική περιοχή;».

Το ερώτημά μου είναι: σ' αυτή τη χώρα πρέπει κάθε φορά να ξεκλειδώνουμε τις πόρτες με αλχημείες; Δεν μπορούμε να τις ξεκλειδώσουμε κάνοντας μια σωστή πολιτική, προσαρμόζοντας την οικονομία μας;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν θα ήθελα να σχολιάσω την ηθική πλευρά του θέματος. Η ηθική ανάλογα με το ποιος την έχει, μπορεί να έχει κάποια ιδιαίτερα όρια και ειδικότερα όταν μιλάμε για πολιτικό προσωπικό, όπως μας έχουν συνηθίσει στην Ελλάδα, αυτά τα όρια είναι αρκετά μεγάλα.

Θέλω να συζητήσω την πρακτική πλευρά του θέματος, διότι η παραποίηση στοιχείων για να μπούμε στην ΟΝΕ εγώ θα σας την παρουσίαζα σαν τον μποξέρ ο οποίος ζυγίζει 60 κιλά και παραποιεί τα στοιχεία του ότι δήθεν είναι 100 για να πάει να παίξει μποξ στην κατηγορία βαρέων βαρών, το οποίο όπως αντιλαμβάνεστε...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πολύ ξύλο.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι και πάρα πολύ έξυπνο. Τώρα αν μετά και μέχρι να ανέβει στο ρινγκ λέει ότι «εντάξει, θα πάρω τα απαραίτητα μέτρα να παχύνω, να δυναμώσω» μπορείς να πεις «εντάξει, ήθελε να μπει σ' αυτή την κατηγορία», αλλά το πρόβλημα είναι ότι εμείς μπήκαμε και εν συνεχεία αντί να ακολουθήσουμε μια διαδικασία πραγματικής σύγκλισης, τότε συνεχίσαμε τις λογιστικές αλχημείες και δεν κάναμε καμία προσαρμογή, με αποτέλεσμα να αφεθεί η ελληνική κοινωνία εις το έλεος του καταναλωτισμού χωρίς να υπάρχει κανένα πραγματικό μέλλον και όταν γυρίζω πίσω την ιστορία και βλέπω τις διάφορες κυβερνήσεις και την κυβέρνηση Σημίτη και την κυβέρνηση Καραμανλή τι έλεγαν...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Να σας θυμίσω και τη λέξη «απογραφή» κ. Πρόεδρε;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, εντάξει, η λέξις «απογραφή»...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Την απογραφή που πήγε να κάνει ο Κώστας Καραμανλής και ο Γιώργος Αλογοσκούφης μετά τις εκλογές του 2004.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, εγώ πιστεύω ότι τέτοιου είδους συμπεριφορές γίνονται μόνο για πολιτικούς λόγους και δεν κοιτάζουν τα συμφέροντα του τόπου, γίνονται για μικροπολιτικές σκοπιμότητες και είμαι πάντοτε έτοιμος να συγχωρήσω οποιεσδήποτε τέτοιες κινήσεις εάν εν συνεχεία γινόντουσαν οι σωστές κινήσεις που έπρεπε να επακολουθήσουν για να έχουμε μια οικονομία ανταγωνιστική.

Κύριε Χατζηνικολάου, όταν έβγαιναν οι διάφοροι Υπουργοί Οικονομίας και Πρωθυπουργοί και έλεγαν ότι η οικονομία βρίσκεται σε ένα καλό δρόμο και εμάς μας έχει αφήσει ανεπηρέαστους η κρίση κλπ, παραγνώριζαν τα συγκεκριμένα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η ελληνική οικονομία είναι σε κατάσταση απόλυτης έλλειψης ανταγωνισμού.

Δεν ξέρω αν θέλετε να σας κουράσω, να σας δώσω στοιχεία για να σας εξηγήσω γιατί αυτή η ανάπτυξη που επακολούθησε δεν είχε σαν αποτέλεσμα μια ευημερία της κοινωνίας και πού έχουμε φτάσει σήμερα με την έλλειψη...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δεν συμπαθώ τους πολλούς αριθμούς, αλλά αν είναι για ένα – δυο στοιχεία από τα οποία θα καταλάβουμε, ναι.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ενδεχομένως τότε από τα δυο στοιχεία, για να μην σας κουράζω με μεγαλύτερη τεκμηρίωση, θα σας πω ότι όταν το 2000 με 2008 είχαμε μια αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,6%, η αύξησης που ήρθε από τους κοινοτικούς πόρους, από τα κοινοτικά κονδύλια ήταν το 1% μόνον και αυτό δεν πήγε σε καμία παραγωγική διαδικασία.

Η αύξησης του ΑΕΠ από την πιστωτική επέκταση, που σημαίνει δανεικά που πρέπει να τα δώσουμε πίσω, ήταν 1% με 1,5% και η αυτοδύναμη ανάπτυξη ήταν μόνο 1%. Το συγκλονιστικό όμως στοιχείο είναι ότι μέσα απ' αυτόν το δανεισμό λόγω της ευφορίας του περιβάλλοντος, καταλήξαμε να έχουμε το 70% του δικού μας του ΑΕΠ να προέρχεται από την ιδιωτική κατανάλωση και το 17% από τη δημόσια κατανάλωση, δηλαδή 87% επί του συνόλου του ΑΕΠ.

Μιλάμε για μια οικονομία η οποία είναι άκρως μη ανταγωνιστική και όταν ακούγαμε, όσοι άνθρωποι καταλαβαίνουμε από

οικονομία, τους πολιτικούς μας, είτε ήταν Υπουργοί Οικονομίας είτε Πρωθυπουργοί, να μας μιλάνε για την καλή κατάσταση της οικονομίας, απλώς λέγαμε ότι είναι αυτό που λένε ότι ο πυροβολισμός έχει γίνει, το θέμα είναι πότε θα καταλήξει η σφαίρα και αυτό το οποίο βλέπουμε σήμερα ήταν ένα αποτέλεσμα το οποίο θα ερχόταν με μαθηματική βεβαιότητα και μάλιστα για να μην υπάρχει και η παραμικρή αμφιβολία θα σας πω ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο εξέδωσε μια έκθεση για την Ελλάδα τον Αύγουστο του 2009.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δυο μήνες πριν από τις εκλογές.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Πριν να προκηρυχθούν οι εκλογές. Η ημερομηνία ήταν πριν να προκηρυχθούν οι εκλογές, η οποία δεν ήταν ένα απόρρητο έγγραφο. Το είχε η κυβέρνηση. λογικά έπρεπε να το είχε το οικονομικό επιτελείο της αντιπολίτευσης, το είχαν οι επιχειρήσεις, οι τράπεζες, όλος ο κόσμος.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Και τι έλεγε αυτή...

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό το πράγμα έλεγε ακριβώς αυτό το οποίο σας λέω εγώ...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Που ζούμε σήμερα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Και αυτό το οποίο ζούμε σήμερα. Το μόνο που δεν είχε προβλέψει είναι ότι το έλλειμμα θα έκανε μια απότομη μεταβολή, λόγω παραποιήσεως ή αποκρύψεως στοιχείων.

Αλλά αυτό δεν είναι η ουσία, η ουσία είναι η έλλειψη ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και για να σας το λαϊκοποιήσω λίγο θα σας πω μία έκφραση την οποία μετά μπορούμε να την αναλύσουμε. Δεν υπάρχει κανένα μέλλον σε αυτή τη χώρα, η οποία όμως παρενθετικά και βεβαίως θα έχει μέλλον και εξαιρετικό μέλλον και θα σας το εξηγήσω γιατί.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θα έρθουμε σε αυτό αναλυτικά.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά δεν υπάρχει μέλλον σε αυτή τη χώρα όσο εισάγουμε ντομάτες από το Βέλγιο και δεν μπορούν να είναι ανταγωνιστικές

οι ελληνικές ντομάτες, δεν υπάρχει. Το μόνο που υπάρχει αυτή τη στιγμή είναι δανεισμός προς κατανάλωση και εισαγωγές προϊόντων και ένα άθλιο αποτέλεσμα στο ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τώρα έτσι όπως σας ακούω σκέφτηκα για μια στιγμή: Πιστεύει ο Ανδρέας Βγενόπουλος ότι κάναμε καλά που μπήκαμε στην ONE ή ότι κάναμε λάθος;

Θέλω να πω η οικονομική και νομισματική ένωση τελικά με βάση την εικόνα που βλέπουμε σήμερα λειτούργησε υπέρ μας ή εναντίον μας; Γιατί εκεί μπαίνει κι ένα μεγάλο ερωτηματικό για το αν πρέπει να μείνουμε μέσα στην Ευρώπη, για το αν θα είναι καταστροφή αν βρεθούμε εκτός ευρώ ή όχι, γιατί έχει ανοίξει και μία τέτοια δύσκολη συζήτηση.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι δύσκολη συζήτηση και είναι δύσκολο να απαντηθεί πολύ απλά.

Θα σας πω το εξής, ότι εγώ σαν Έλληνας είχα την προσδοκία για μία πολιτική ενοποίηση και εν συνεχεία για μία νομισματική ενοποίηση. Έβλεπα λοιπόν πρώτα τα οφέλη που θα είχαμε σε πολιτικό επίπεδο.

Να μου επιτρέψουν όλοι οι Πολιτικοί να πω, με το θάρρος της δικής μου της γνώμης, ότι το κομμάτι των πολιτικών πλεονεκτημάτων εγώ δεν το έχω δει. Δεν έχω δει κανείς να ενοχλείται όταν χρησιμοποιείται το όνομα Μακεδονία και να έρχονται μαζί μας οι Ευρωπαίοι Εταίροι μας για να παλέψουμε να μη χάσουμε αυτό το όνομα.

Δεν έχω δει τους Ευρωπαίους Εταίρους μας να συγκλονίζονται στη σκέψη ότι ένα κομμάτι της ευρωπαϊκής θάλασσας, που είναι το Αιγαίο, βρίσκεται υπό αμφισβήτηση. Ή ότι τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι τα σύνορα της Ελλάδος και μας τα εγγυώνται.

Αυτά λοιπόν τα πολιτικά πλεονεκτήματα δεν τα έχουμε δει και η Ευρωπαϊκή Ένωση σαν οργανισμός..

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δεν έχει αμυντικούς μηχανισμούς έτσι κι αλλιώς η Ευρώπη.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι αλλά δεν έχει και την πολιτική ταυτοποίηση.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αλλά φαίνεται ότι δεν έχει ούτε καν κοινή εξωτερική πολιτική.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει.

Και αν πάρετε αυτή τη στιγμή την Αμερική που έχει την Ομοσπονδία των διαφόρων states, που γίνονται πολλές φορές παραλληλισμοί, θα δείτε ότι ναι μεν από πλευράς οικονομικής υπάρχουν διαφορές από Πολιτεία σε Πολιτεία, αλλά είτε κάποιος ζει στην Καλιφόρνια, είτε στη Νέα Υόρκη, λέει «είμαι Αμερικάνος». Εδώ δεν υπάρχει «είμαι Ευρωπαίος», ο άλλος δε σου λέει «είμαι Ευρωπαίος» σου λέει «είμαι Γερμανός είμαι Γάλλος και είσαι Έλληνας».

Οπότε το θέμα της πολιτικής ενοποίησης που ήταν ο θεμέλιος λίθος του να σχηματιστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν έχει δουλέψει ποτέ. Και για μας αυτό είχε τραγικές συνέπειες, διότι εγώ το πρώτο πράγμα το οποίον πίστευα είναι ότι θα εγγυηθούν τα σύνορά μας και δε θα χρειάζεται να πετάμε λεφτά σε εξοπλισμούς.

Το δεύτερο κομμάτι της νομισματικής ενοποίησης, αναγκαστικά λόγω της εκπομπής που μου είπατε ότι δε θέλετε και τεκμηρίωση στοιχείων, θα πρέπει να σας πω ότι..

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τα νούμερα στην τηλεόραση είναι κουραστικά.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, αλλά έχουμε καταλήξει τελικώς να είναι η Ευρώπη ενός πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου κι όχι η Ευρώπη των λαών. Προσέξτε, όχι το σύνθημα που λέει "η Ευρώπη των κεφαλαίων, η Ευρώπη των λαών".

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αυτό είναι σύνθημα του ΚΚΕ.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το παραφράζω λίγο, όχι η Ευρώπη των κεφαλαίων. Και τα κεφάλαια άμα δεν είναι μέσα στο κατεστημένο δεν τα συμπαθούν πολύ. Είναι όμως η Ευρώπη των πολιτικών κατεστημένων κι όχι η Ευρώπη των λαών.

Δηλαδή όταν αυτή τη στιγμή βγαίνει κάποιος και σου λέει ότι κοίταξε να δεις, έχεις βρεθεί σε μία κατάσταση, λοιπόν θα κάνεις αυτό κι

αυτό κι αυτό, διότι εγώ δεν θέλω να είναι στο 12%, θέλω να είναι στο 8% ή στο 7% ή στο 4% και το θέλω σε δύο χρόνια κι όχι σε τέσσερα ή όχι σε πέντε. Αντιλαμβάνεστε ότι η εφαρμογή ενός τέτοιου προγράμματος έχει επιπτώσεις σε πραγματικούς ανθρώπους.

Λοιπόν οι αριθμοί είναι κάτι που ικανοποιούν τους Οικονομολόγους και τις Επιτροπές, τα αποτελέσματα όμως είναι αποτελέσματα στην κοινωνία, είναι αποτελέσματα που αγγίζουν μεμονωμένους ανθρώπους. Εγώ πιστεύω ότι αυτά δε λαμβάνονται υπόψιν με την ευαισθησία την οποία θα έπρεπε.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θα επιμείνω εγώ, για να πάρω απάντηση καθαρή. Μας έκανε καλό ή μας έκανε κακό η συμμετοχή μας στην ΟΝΕ; Αν δεν είχαμε μπει στην ΟΝΕ και ήμασταν με τη δραχμή, αυτό είναι κάτι που το σκέφτομαι πάρα πολλές φορές.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι μία υποθετική ερώτηση. Εάν είχαμε μείνει με τη δραχμή και είχαμε κάνει όλα τα σωστά πράγματα, ενδεχομένως θα ήταν μία καλή λύση. Τώρα τι έγινε; Μπήκαμε στην Ευρώπη και κάναμε όλα τα λάθος πράγματα. Η Ευρώπη όμως μας έδωσε κάποιους αμυντικούς μηχανισμούς και είμαστε σε καλύτερη κατάσταση από ότι αν είχαμε τη δραχμή.

Απλώς το γεγονός ότι μπήκαμε στην Ευρώπη και πήραμε χρήματα τα οποία τα κατασπαταλήσαμε, όταν πήραμε χρήματα και φτιάξαμε ας πούμε ένα κωπηλατοδρόμιο το οποίο τελικώς έχει μείνει κενό, αντί να πας να φτιάξεις ένα αεροδρόμιο ή ένα λιμάνι, μία υποδομή που θα αξιοποιήσει ένα νησί ή έναν προορισμό, τι κάναμε επί της ουσίας;

Κατασπαταλήσαμε τους ευρωπαϊκούς πόρους και το μόνο που κατορθώσαμε να κάνουμε είναι μέσω των δανεικών να ανεβάσουμε το κόστος της ζωής, το οποίον επηρεάζει και τους απλούς και τους πολύ φτωχούς ανθρώπους, με αποτέλεσμα σήμερα να μην έχουμε ανταγωνιστική οικονομία, τα εισοδήματά μας να μην είναι μεγάλα, να μη μπορούμε να αποπληρώσουμε τα δάνειά μας και το κόστος ζωής να είναι σε απαγορευτικά επίπεδα.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ξέρετε γιατί επιμένω στο ερώτημα αυτό;

Γιατί θέλω να καταλάβω αν έχει βάση αυτό που λένε πολλοί συνάδελφοί μου Δημοσιογράφοι, το έχω πει κι εγώ μια δυο φορές, οι κακοί κερδοσκόποι, τα κακά ξένα μέσα ενημέρωσης, η Γερμανία που μας πυροβόλησε στην τελευταία Σύνοδο, γενικά ότι μας πολεμάνε όλοι απέξω.

Ή αν η μεγάλη ευθύνη η πρωταρχική ευθύνη για το ότι βρισκόμαστε εδώ που βρισκόμαστε κι αυτό θα είναι το επόμενο ερώτημά μου και θέλω αν μπορείτε να λειτουργήσετε σαν Ακτινολόγος και να μου πείτε η ακτινογραφία τι δείχνει, που βρίσκεται η χώρα αυτή τη στιγμή; Φταίμε εμείς ή φταίνε κάποιοι άλλοι ή είναι μια σύνθετη εικόνα;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι κατ' αρχήν φταίμε εμείς. Εγώ το μόνο στο οποίο υπερασπίστηκα..

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Εγώ χαίρομαι που το ακούω να το λέτε αυτό, γιατί δεν το λένε οι Πολιτικοί και δεν το λένε και οι Δημοσιογράφοι, γιατί γινόμαστε δυσάρεστοι.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μα οι Πολιτικοί είναι αυτοί οι οποίοι φταίνε κατά 95%, οπότε προφανώς οι Πολιτικοί δε θέλουν να το αναγνωρίσουν. Δεν υπάρχουν κακοί κερδοσκόποι, όπως επίσης επειδή χρησιμοποιούμε τη λέξη κερδοσκόπος, έχετε ακούσει ποτέ να υπάρχει η λέξη χασοσκόπος;

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Όχι βέβαια.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μόνο κερδοσκόποι υπάρχουν.

Είναι κάποιοι επαγγελματίες, οι οποίοι κάνουν μία αξιολόγηση κινδύνων στην αγορά και προσπαθούν να κερδίσουν χρήματα. Εάν βρουν κάποιες χώρες σε μία τέτοιου είδους κατάσταση, ώστε να πιστεύουν ότι το risk premium, αυτή η αποτίμηση του κινδύνου είναι μεγάλη, κάνουν τις αντίστοιχες κινήσεις για να κερδίσουν χρήματα.

Αυτή είναι μία από τις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης. Δεν μπορούμε να είμαστε μέλος μία παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και ξαφνικά να ανακαλύπτουμε ότι κάτι μας φταίει. Όπως επίσης δε μας φταίει καμία χώρα. Εγώ υπερασπίστηκα την Ελλάδα σε θέματα ηθικής τάξεως,

διότι δεν δέχομαι κύριε Χατζηνικολάου ότι οι Έλληνες πολιτικοί είναι χειρότεροι από τους Ευρωπαίους πολιτικούς και δεν δέχομαι ότι οι μηχανισμοί διαφθοράς ή παραποίησης στοιχείων της Ελλάδας έχουν κάτι το μοναδικό. Απλώς υπάρχει αυτό που λένε: ξέρεις να κλέψεις και ξέρεις να κρύψεις. Εκεί είναι η διαφοροποίηση. Και δεν μπορώ να δεχθώ ότι θα γυρίζουμε με το δάχτυλο «οι κακοί Έλληνες» και «οι καλοί Ευρωπαίοι», διότι όπως σας απέδειξα δεν είναι έτσι.

Από την άλλη την πλευρά, είναι γεγονός ότι αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή βρισκόμαστε σε μία κατάσταση όπου έχουν κατορθώσει οι πολιτικοί μας να μας φέρουν σε ένα επίπεδο ευημερίας –να σας το πω σχηματικά- στο 5, ενώ κανονικά ο πλούτος της χώρας, η ποιότητα του εργατικού δυναμικού και του επιχειρηματικού κόσμου θα έπρεπε να μας είχε στο 15.

Και από αυτό το 5 αναγκαστικά θα πρέπει να περάσουμε μία δυσάρεστη περίοδο, όπου ανάλογα με την επάρκεια πλέον των πολιτικών χειρισμών θα πάμε είτε στο 4 ή στο 3 ή στο 2. Θα φτάσουμε κάπου. Εκεί κάπου προφανώς θα υπάρξει κάποια ισορροπία και μετά θα ξεκινήσει μία άνοδος.

Το αιτούμενο λοιπόν είναι πώς θα πάμε από το 5 στο 4 και όχι θα πάμε στο 1, πόσο θα κρατήσει αυτό και πόσο ψηλά μπορούμε να πάμε όταν, έχοντας πάρει το μάθημά μας –ελπίζω- από αυτή την τραγωδία που ζούμε σήμερα, θα μπορέσουμε πλέον να ξεκινήσουμε να χτίζουμε το μέλλον σε στέρεες βάσεις.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ερώτηση σχηματική, έως βαθμού λαϊκισμού. Ποια είναι η λύση; Στηρίζτε μας; Απλωμένο χέρι; Ξαναδανείστε μας; Δώστε μας κι άλλα να περάσουμε τώρα τη στενωπό και βλέπουμε; Ή πρέπει να πάμε σε ακόμη πιο σκληρά μέτρα; Και όταν λέμε «ακόμη πιο σκληρά μέτρα», ποιους θα πιέσουν αυτά τα μέτρα;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ζούμε σε μία περίοδο όπου, όπως έχετε ακούσει και που έχουν αρχίσει πλέον να τα μαθαίνουν και τα τελευταία νοικοκυριά στην Ελλάδα, τα spreads είναι υψηλά. Τι σημαίνει αυτό: Αυτό σημαίνει ότι

έχουμε ένα πολύ υψηλό κόστος δανεισμού σαν δημόσιο. Αυτό δυστυχώς επηρεάζει το τραπεζικό σύστημα και όλους τους τομείς της οικονομίας. Αντιλαμβάνεστε ότι όταν το δημόσιο δανείζεται με...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Γίνεται το χρήμα ακριβότερο για όλους.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Γίνεται το χρήμα ακριβό. Ευτυχώς έχουμε ένα τραπεζικό σύστημα το οποίο σήμερα είναι απολύτως υγιές, πολύ υγιέστερο από το σύνολο του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και του αμερικάνικου, κυρίως και ίσως και με μεγάλο συντελεστή σε αυτό την πολύ επιτυχή εποπτεία από την Τράπεζα της Ελλάδος και από τον κ. Προβόπουλο, που πολύ νωρίς έθεσε κανόνες που ακολούθησε το τραπεζικό σύστημα. Παρόλα αυτά όμως, σε ένα τέτοιο περιβάλλον υψηλών...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πόσο ανθεκτικό είναι όμως το τραπεζικό σύστημα αυτό που περιγράφετε όταν το χρήμα αρχίζει και γίνεται πολύ ακριβό;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν το χρήμα γίνεται ακριβό, το τραπεζικό σύστημα εξακολουθεί και είναι ανθεκτικό, απλώς δεν μπορεί να επιτελέσει το σκοπό του, δηλαδή δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει φθηνά...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Την ανάπτυξη της χώρας.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Την ανάπτυξη επιχειρήσεων και ιδιωτών.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μάλιστα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα κάθε μέρα που περνάει με αυτό το υψηλό κόστος των επιτοκίων, δημιουργείται ένα περαιτέρω πρόβλημα, το οποίο παίρνει σιγά-σιγά τη μορφή χιονοστιβάδας.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πέφτει σε ύφεση η χώρα λέτε.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η χώρα είναι ήδη σε ύφεση, η οποία είναι οπωσδήποτε πολύ μεγαλύτερη από αυτή που προϋπολογίζουν τα επίσημα στοιχεία.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Γιατί με ρωτήσατε αν θέλουμε προστασία ή όχι. Εάν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, περίπτωση

αποκλιμάκωσης αυτών των επιτοκίων -που πρέπει να γίνει πάση θυσία- δεν υπάρχει εάν η χώρα δεν τεθεί υπό κάποια προστασία.

Οι «κερδοσκόποι», όπως τους ονομάζουμε, οι οποίοι είναι αν θέλετε επενδυτικές τράπεζες και funds και ιδιώτες οι οποίοι απλώς κάνουν τη δουλειά τους τιμολογώντας τους κινδύνους συγκριτικά μεταξύ των διαφόρων κρατών, πιστεύουν ότι εάν δεν υπάρξει μία εγγύηση για τη χρηματοδότηση της λειτουργίας του ελληνικού κράτους, ότι η χώρα έχει πιθανότητα πτώχευσης, ή ότι η χώρα υπάρχουν πιθανότητες να μην μπορεί να χρηματοδοτήσει το καινούριο δημόσιο χρέος που θα εκδώσει.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Επομένως δεν μιλάτε για πολιτική στήριξη, μιλάτε για οικονομική στήριξη.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν υπάρχει πολιτική στήριξη.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ένα λεπτό, η κυβέρνησή μας όμως μιλάει συνεχώς για πολιτική στήριξη. Σήμερα το πρωί είχα στο ραδιόφωνο, στο Real FM, τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών και τον ρώτησα δέκα φορές γι' αυτά που γράφονται στις εφημερίδες ότι ζητάμε 25 δισεκατομμύρια € με χαμηλό επιτόκιο για να προχωρήσουμε μπροστά. Και απαντούσε διαρκώς: «ζητούμε μόνο πολιτική στήριξη».

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα ήθελα να σχολιάσω το τι ακριβώς κάνει η κυβέρνηση και τι λέει η κυβέρνηση. Θέλω να καταλάβετε το εξής, και θέλω να το καταλάβουν και όλοι όσοι μας ακούν. Η κυβέρνηση αυτή τη στιγμή κάνει πολύ λεπτές διαπραγματεύσεις με όλες τις πλευρές εκείνες που θα μπορούσαν να μας δώσουν τις εγγυήσεις για να μπορέσουμε τουλάχιστον να χρηματοδοτήσουμε προσωρινά τη λειτουργία του κράτους.

Προφανώς ο Πρωθυπουργός μιλάει με τους Ευρωπαίους ηγέτες, με τα ευρωπαϊκά όργανα, πιθανολογώ ότι θα έχει μιλήσει και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έχει μιλήσει με τη Ρωσία, έχει μιλήσει με την Αμερική, δεν ξέρω, ενδεχομένως έχει μιλήσει με άλλες χώρες, κάνει μία διαπραγμάτευση η οποία κάπου θα καταλήξει.

Εάν κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων θα θέλανε να πουν ότι «δεν θέλουμε εγγυήσεις» ή «δεν θέλουμε χρήματα», ενώ επί της ουσίας τα θέλουν, είναι κάτι το οποίο δεν το ξέρω, δεν το ξέρω ούτε εγώ ούτε εσείς και πιστεύω ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να σπεύδει ο οιοσδήποτε και να προδικάζει αποτελέσματα ή να κάνει κριτική χειρισμών. Εάν θέλουμε να είμαστε υπεύθυνοι πρέπει να εμπιστευθούμε τον πρόσφατα εκλεγμένο με μεγάλη πλειοψηφία Πρωθυπουργό, ο οποίος μας έχει δείξει εν πάση περιπτώσει ότι είναι υπερκινητικός και κάνει ό,τι μπορεί για να υπερασπίσει τα συμφέροντα της χώρας και να περιμένουμε τα αποτελέσματα.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μάλιστα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ ένα πράγμα θέλω να σας πω μόνο, ότι...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Νέα μέτρα χρειαζόμαστε κύριε Πρόεδρε;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας απαντήσω. Ένα πράγμα είναι βέβαιο, ότι χρειαζόμαστε στήριξη, χρειαζόμαστε κάπου να ακουμπήσουμε για να υπάρξει υποχώρηση των υψηλών επιτοκίων, διαφορετικά η οικονομία δεν αντέχει. Και επίσης, σε αυτή τη διαπραγμάτευση που κάνει η κυβέρνηση δεν πρέπει να πηγαίνουμε δογματικά. Δηλαδή όταν ακούω εγώ κάποιους και λένε «όχι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» ή «ναι στην ευρωζώνη» ή το ανάποδο...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Είναι και αυτό ένα ερώτημα πάντως.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πιστεύω όμως ότι αυτή τη στιγμή μπορεί να σηκώσει...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Το αν θα ήταν καλύτερα για μας να έχουμε ακουμπήσει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ή καλύτερος ο δρόμος που τώρα επιλέξαμε, της Ευρώπης.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Διαβάζω όμως ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ίσον κακό, διότι κάνει κακά πράγματα όπου έχει πάει κλπ. Δεν είναι αλήθεια αυτό. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει περάσει και από την Ουγγαρία και τα αποτελέσματα ήταν μια χαρά, έχει περάσει και από την

Αργεντινή και ήταν καταστροφικά. Το θέμα λοιπόν είναι τι διαπραγματεύεσαι με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Εάν περάσεις υπό την αιγίδα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και νιώσουν οι αγορές μία ασφάλεια ότι θα χρηματοδοτήσεις το χρέος σου, πιθανόν να μην χρειάζεσαι πολλά χρήματα από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Όπως επίσης, δεν είναι δυνατόν να αποκλείουμε δογματικά ακόμα και μια προσωρινή έξοδο από την ευρωζώνη έστω και αν αυτό που λέω τώρα μπορεί να φέρει ρίγη, ταραχή.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θα φέρει.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι αλλά εγώ δεν πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε δογματικοί.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Το θεωρούμε όλοι και δεν εξαιρώ και τον εαυτό μου χωρίς να μπορούμε να μετρήσουμε απολύτως τις συνέπειες, το θεωρούμε σενάριο τρόμου το να φύγουμε από το ευρώ.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν θα το έλεγα σενάριο τρόμου, εγώ θα έλεγα ότι είναι ένα κακό σενάριο, το οποίο όμως πρέπει να συγκριθεί με άλλα σενάρια για να δούμε αν είναι καλύτερο ή χειρότερο. Αποχώρηση από την ευρωζώνη οριστική είναι αδιανόητη αλλά φερ' ειπείν βγήκε ο κ. «Φελντστάιν» ο οποίος είναι ένας καθηγητής του Χάρβαρντ και σύμβουλος του Ρήγκαν που είχε κάνει τα περιβόητα “Reaganomics” που είχαν μεγάλη επιτυχία και σημερινός σύμβουλος του Ομπάμα και είπε **μήπως μπορεί να υπάρξει μια προσωρινή έξοδος από τη Νομισματική Ένωση της Ελλάδας όπου να εξακολουθεί να υπάρχει το ευρώ στην Ελλάδα αλλά ως συνάλλαγμα και ταυτόχρονα να υπάρξει για μια περίοδο η δραχμή, όπου μπορεί εκεί να εκφράζονται οι μισθοί και οι τιμές των προϊόντων με μια προσυμφωνημένη ισοτιμία. Στην αρχή 1 προς 1 και μετά την επάνοδο στην ευρωζώνη 1 προς 1,3 χωρίς να πειραχτούν οι καταθέσεις των Ελλήνων που παραμένουν σε συνάλλαγμα και με ένα πολύπλοκο σύστημα, το ομολογώ αυτό, μπορεί να επανακτήσει ίσως πιο σύντομα η ελληνική οικονομία την ανταγωνιστικότητά της και να επανέλθουμε πιο ανταγωνιστικοί στην ευρωζώνη.**

Δεν θέλω διότι ξέρετε αυτό τώρα μπορεί να βγει αύριο και να λένε «α, ο Βγενόπουλος είπε...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πρότεινε αυτό.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν προτείνω τίποτε. Αυτό το οποίο λέω είναι ότι...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Να εξετάσουμε όλα τα σενάρια.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να εξετάσουμε χωρίς δογματισμό και δεν δέχομαι κάποιος να απορρίπτει αυτό το σενάριο λέγοντας μα τι λέτε δραχμή, άμα είναι δραχμή θα αυξηθεί από την υποτίμηση θα αυξηθεί και το εξωτερικό χρέος. Χαίρω πολύ αυτό το καταλαβαίνει και η γιαγιά μου. Το θέμα όμως είναι να το δούμε. Να δούμε τι σημαίνει αυτό στην πραγματικότητα και εγώ μπορώ να σας κάνω μια ερώτηση. Στο τέλος – τέλος για ποια, ευημερία αριθμών συζητάμε ή ευημερία της κοινωνίας; Νούμερο ένα.

Και νούμερο 2. Αν εσείς είχατε μια επιχείρηση και χρωστάγατε κάποια χρήματα, τα οποία όμως δεν μπορούσατε ποτέ να κερδίσετε χρήματα από την επιχείρησή σας να το πληρώσετε, εάν κάποιος σας έδινε μια συνταγή να γίνετε κερδοφόρος αλλά σας έλεγε ότι ταυτόχρονα θα αυξηθεί το χρέος δεν θα ήταν καλύτερο να λέτε θα αυξηθεί μεν το χρέος αλλά θα έχω τη δυνατότητα πλέον...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Έχω μια προοπτική.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω μια προοπτική. Άρα τι θέλω να πω. Τίποτε δεν απορρίπτεται και βεβαίως στη διαπραγμάτευση που γίνεται αυτή τη στιγμή από τον Πρωθυπουργό με όλους τους αρμοδίους, πρέπει να είμαστε αδογματιστοι και να είμαστε έτοιμοι να στηρίξουμε οτιδήποτε αποτέλεσμα έρθει.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Νέα μέτρα χρειάζονται; Είμαστε σε μετρολαγνεία τον τελευταίο καιρό, εφημερίδες, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, όλη μέρα συζητάμε αν θα αυξηθεί ο ΦΠΑ, αν θα κοπεί ο 14^{ος} μισθός, και πίσω από το κάθε μέτρο που συζητάμε υπάρχει και η κοινωνία που σωστά την αναφέρατε πριν. Υπάρχουν εισοδηματικές τάξεις που θα πληγούν πάρα

πολύ και υπάρχει και ένας κίνδυνος στο βάθος, κίνδυνος κοινωνικής αναταραχής.

Αυτή την ισορροπία πώς θα διαχειριστούμε είναι το μεγάλο ερώτημα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι βρισκόμαστε σε μια πάρα πολύ ιδιόρρυθμη κατάσταση. Όπως ξέρετε η κυβέρνηση έκανε προγραμματικές δηλώσεις, εν συνεχεία έγινε μια συνέντευξη Τύπου, εν συνεχεία ανακοινώθηκαν κάποια μέτρα, το περιβόητο σχέδιο Α'. Προτού εγκριθεί το σχέδιο Α' υπάρχει ένα σχέδιο Β' και τώρα αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή προτού δούμε την αποτελεσματικότητα των οποιονδήποτε μέτρων, αντιλαμβανόμαστε ότι πιθανόν να πάμε σε ένα σχέδιο Γ'.

Δεν το λέω κριτικά για την κυβέρνηση. Αυτό αν θέλετε αποδεικνύει ότι είναι και ορθό το επιχείρημα της κυβέρνησης ότι επί της ουσίας δεν θα μπορούσε να έχει αντιληφθεί τι ακριβώς θα παρελάμβανε. Διότι εγώ δεν είμαι από αυτούς που μου αρέσει να κάνω κριτική για την κριτική. Και μόνο το γεγονός ότι έχουν οδηγηθεί σε μια τέτοια διαδικασία, αντιλαμβάνεστε ότι αποδεικνύει τις απίστευτες δυσάρεστες εκπλήξεις, οι οποίες μας έφεραν μέχρι εδώ.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Η κυβέρνηση πάντως κριτικάρεται από την αντιπολίτευση ότι καθυστέρησε να πάρει μέτρα, άσχετα με το τι παρέλαβε. Ότι έχασε δηλαδή έναν χρόνο δύο τριών μηνών σίγουρα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Χατζηνικολάου εγώ θεωρώ ότι αυτή η κριτική είναι άδικη και είναι μέσα στα επίπεδα της ξυλινολογίας που επικρατεί στον πολιτικό κόσμο. Θα μπορούσα να κάνω και εγώ μια κριτική ότι ο Πρωθυπουργός διαπίστωσε με έκπληξή του όπως και πολλοί άλλοι Πρωθυπουργοί πριν από αυτόν, ότι στελέχη του που είχαν αναλάβει ειδικούς τομείς του κυβερνητικού έργου ως προετοιμασία ως αντιπολίτευση τελικώς ανέλαβαν τα Υπουργεία και ήταν απροετοίμαστοι και βεβαίως μετά υπάρχει μια τεράστια προσπάθεια που κάνουν να αναπληρώσουν το χαμένο χρόνο. Ότι ορισμένα πράγματα που θα έπρεπε να ήταν έτοιμα δεν ήταν έτοιμα αλλά αυτό ήταν λογικό να το περιμένει κανείς.

Τι θα μπορούσε να κάνει ένας υπεύθυνος Πρωθυπουργός; Θα μπορούσε χωρίς διάγνωση της κατάστασης, χωρίς οποιεσδήποτε διαπραγματεύσεις να ξεκινήσει μέσα σε 30 ή σε 60 μέρες να παίρνει μέτρα και μάλιστα μέτρα δυσάρεστα;

Είναι εύκολη η κριτική και πράγματι ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο και πράγματι θα μπορούσαν να είχαν γίνει και τα πράγματα καλύτερα αλλά προς Θεού τώρα ποιοι την κάνουν ακριβώς αυτή την κριτική; Την κάνουν την κριτική αυτοί οι οποίοι ήταν επί 5 χρόνια ως κυβέρνηση που οδήγησαν σε αυτή τη φάση τον τόπο; Δεν αντιλαμβάνεται όλος ο ελληνικός λαός ανεξαρτήτως συμπάθειας, ότι αυτή τη στιγμή η τελευταία μας ελπίδα είναι αυτός ο συγκεκριμένος άνθρωπος που βρέθηκε να κάνει τον Πρωθυπουργό και ότι αν αυτός ο άνθρωπος δεν τα καταφέρει, μιλάμε για τραγικές συνέπειες στη χώρα; Και είμαστε υποχρεωμένοι να τον στηρίξουμε ακόμα και σε λάθη, τα οποία μπορεί να κάνει εφόσον δούμε ότι τουλάχιστον βρίσκεται σε μια κατεύθυνση που μπορεί να υπάρξει μια βελτίωση.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μάλιστα. Θα κάνουμε μια μικρή διακοπή. Θέλω άλλη μια φράση να μου πείτε για το αν χρειάζονται νέα μέτρα και τι είδους μέτρα πρέπει κατά τη γνώμη σας να είναι αυτά και θέλω στη συνέχεια να δούμε πόσο επηρεάζει αυτή η οικονομική κρίση την εθνική μας κυριαρχία.

Ο Γιώργος Παπανδρέου μίλησε κάποια στιγμή για απώλειες στο κομμάτι αυτό και θέλω να δούμε όταν είσαι σε οικονομική δυσκολία έρχονται και άλλες δυσκολίες στη συνέχεια και άλλα μαύρα σύννεφα. Μικρή διακοπή, σε λίγο πάλι μαζί.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Επιστρέφουμε στη συζήτησή μας με τον Πρόεδρο του Ομίλου MARFIN τον κ. Ανδρέα Βγενόπουλο και ήθελα να μου πείτε μια φράση για τα νέα μέτρα, αν πρέπει να υπάρξουν, προς ποια κατεύθυνση πρέπει να είναι και ποιους πρέπει να πλήξουν, γιατί αυτό είναι κι ένα άλλο μεγάλο ζήτημα, το τι θα έρθει αν υπάρξουν νέα μέτρα. Σε επίπεδο κοινωνικής αναταραχής εννοώ.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, νομίζω ότι καταρχήν δεν είμαστε σε θέση να αξιολογήσουμε την επίπτωση των παλιών μέτρων. Εάν πιστέψουμε το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, τα παλιά μέτρα επιτυγχάνουν κάποιους συγκεκριμένους στόχους, με βασικό ερωτηματικό τουλάχιστον από τη δική μου την πλευρά εάν μπορεί να επιτευχθεί η ανάπτυξη να είναι το -0,3 με -0,8.

Προφανώς η ανάπτυξη θα είναι χειρότερη, τουλάχιστον κατά τη δική μου την εκτίμηση και θα χρειαστούν κάποια μέτρα, αλλά βεβαίως αυτά μπορούν να βγουν και σε κάποια περίοδο χρόνου. Δεν μπορώ να σχολιάσω συγκεκριμένα μέτρα. Το μόνο που θα σας πω είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει ιδιαίτερη προσοχή να μην υπάρξει ισοπέδωση των πάντων και κοινωνικές αδικίες. Διότι αν υπάρξουν οι κοινωνικές αδικίες και οδηγηθούμε σε πάρα πολύ μεγάλες κοινωνικές αναταραχές...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Γιατί τα μέτρα που πήραμε μέχρι τώρα δεν ήταν ορισμένα κοινωνικά άδικα; Οι έμμεσοι φόροι είναι πάντα κοινωνικοί άδικοι. Όταν βγαίνεις και λες «περικόπτω όλα τα επιδόματα κατά 10%» δεν είναι ισοπεδωτικό;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Καταρχήν θα συμφωνήσω μαζί σας, αλλά εάν είσαι υποχρεωμένος να το κάνεις, δεν μπορείς να κάνεις διάκριση έμμεσων φόρων που να πλήττουν συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, άρα δεν μπορώ να το δικαιολογήσω. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, το οποίο θεωρώ ότι είναι το πιο σημαντικό απ' αυτά που έχω να σας πω για πιθανές αδικίες, θα σας πω το εξής.

Όπως ξέρετε, περνάμε μια περίοδο όπου οι δημόσιοι υπάλληλοι βρίσκονται στο στόχαστρο και από πλευράς μείωσης των εισοδημάτων τους ή μη αυξήσεως και περικοπής επιδομάτων κλπ, αλλά και από ότι δεν είναι παραγωγικοί και είναι μεγάλο το Δημόσιο και είναι πρόβλημα για την οικονομία κλπ.

Εδώ τι θέλω να πω. Θα συμφωνήσετε μαζί μου, ελπίζω, ότι υπάρχουν και πάρα πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι δουλεύουν από το πρωί μέχρι το απόγευμα, μέχρι το βράδυ σαν σκυλιά και κάνουν δουλειά με

υψηλή παραγωγικότητα και υπάρχει και κάποιος άλλος οι οποίοι έχουν διοριστεί ρουφετολογικά και έχουν αποσπαστεί κάπου, δεν δουλεύουν καθόλου.

Αυτή τη στιγμή λοιπόν όταν αντιμετωπίζεις τους πάντες με τον ίδιο τρόπο, αντιλαμβάνεστε ότι μιλάμε για μια σημαντική αδικία. Εναλλακτικά θα μπορούσε κανείς να πει ότι να φτιαχτεί μια Διακομματική Επιτροπή στη Βουλή, και λέω Διακομματική για να μην υπάρχει πολιτική χροιά και υπό την επίβλεψή της να προσληφθούν και κάποιος εξωτερικοί σύμβουλοι σε θεμάτων ανθρωπίνου δυναμικού και να γίνει επείγοντως μια αξιολόγηση – εξέταση των ανθρώπων που βρίσκονται στο Δημόσιο τομέα, ποιοι δουλεύουν και ποιοι βρίσκονται σε υπηρεσίες επί της ουσίας άχρηστες και αυτοί οι άνθρωποι να φύγουν από το Δημόσιο, διότι αν περικοπούν τα έξοδα του Δημοσίου κατά ένα ποσοστό 10% - 15%, ίσως και 20%, αντιλαμβάνεστε ότι οι υπόλοιποι που θα παραμείνουν δημόσιοι υπάλληλοι δεν έχουν κανένα λόγο να υποστούν την περικοπή των αμοιβών τους.

Και επειδή αυτό μπορεί να σηκώσει πολλή κριτική, ας τους δώσουμε και πρώτα μια ειδοποίηση. Ας πούμε «σας δίδουμε και μια περίοδο χάριτος να έρθετε να πείτε πού βρίσκεστε και δεν δουλεύετε, γιατί αλλιώς θα φύγετε». Να εμφανιστεί λοιπόν κάποιος και να πει «παιδιά, εγώ, Γιώργος Παπαδόπουλος, είμαι νοσηλευτής και αυτή τη στιγμή έχω αποσπαστεί σε ένα γραφείο και βαράω μύγες. Λοιπόν, σας παρακαλώ, για να μη χάσω τη δουλειά μου με πάτε σε ένα νοσοκομείο;». Όταν θα τον πάμε λοιπόν σε ένα νοσοκομείο να μη φύγει.

Μπορεί λοιπόν να φύγουν πολύ λιγότεροι ή και κανένας, αλλά τουλάχιστον να δραστηριοποιηθούν. Δεν αντέχει η Ελλάδα να προχωρήσουμε με τεμπέληδες. Δεν μπορούν να δουλεύουν οι μισοί και οι άλλοι μισοί να κάθονται ή να βρίσκουν έναν τρόπο να λουφάρουν.

Συνεπώς δεν είναι μια αδικία και ξέρετε, οι δημόσιοι υπάλληλοι κ. Χατζηνικολάου βρίσκονται μέσα σε όλο τον κοινωνικό ιστό της χώρας, διότι και σε κάποιες οικογένειες που είμαστε, ξέρω 'γω, είτε επιχειρηματίες είτε ιδιωτικοί υπάλληλοι, όλο και κάποιον συγγενή έχουμε

που είναι δημόσιος υπάλληλος. Όλη η Ελλάδα γυρίζει γύρω απ' αυτό το πράγμα το οποίο λέγεται «Δημόσιο». Δεν μπορούμε λοιπόν αυτό το πράγμα να το αντιμετωπίζουμε με αφορισμούς ούτε να παίρνουμε ένα μέτρο που ισοπεδώνει τους πάντες.

Αυτό και άλλα πράγματα, όπως παραδείγματος χάρη η αντιμετώπιση των ειλικρινών φορολογούμενων συγκριτικά με αυτούς οι οποίοι φοροδιαφεύγουν. Η αντιμετώπιση των επιχειρηματιών με έναν τρόπο που συλλήβδην τους βάζει στο ίδιο επίπεδο. Τέτοιου είδους θέματα μπορεί να προκαλέσουν τελικώς κοινωνικές εκρήξεις, οι οποίες κοινωνικές εκρήξεις εάν παραμένει η σημερινή κατάσταση μιας μεγάλης απαξίωσης της πολιτικής σκηνής της χώρας, μπορεί να οδηγήσει και σε πολιτικές αρρυθμίες και αναταραχές και εκεί πλέον ο Θεός να βάλει το χέρι του.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Για μένα αυτό που έχει ενδιαφέρον ως επόμενο ερώτημα είναι να σας ρωτήσω αν υπάρχουν άλλες ιδέες. Αν υπάρχουν ιδέες, έξυπνες ιδέες για να αντιμετωπίσουμε την κρίση πιέζοντας όσο λιγότερο γίνεται τις ασθενείς εισοδηματικές τάξεις.

Παράδειγμα λέω. Πρέπει να αποκρατικοποιήσουμε, να ιδιωτικοποιήσουμε κάποιους τομείς της οικονομίας ακόμη για να έρθει ζεστό χρήμα στα Ταμεία; Πρέπει να εκποιήσουμε μέρος της κτηματικής περιουσίας του Δημοσίου; Τι πρέπει να κάνουμε; Για να αποφύγουμε να πιέσουμε τα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το ερώτημά σας είναι ένα μέρος ενός πολύ σημαντικού συνολικού ερωτήματος. Το θέμα είναι ότι η χώρα χρειάζεται ανάπτυξη και η ανάπτυξη έρχεται είτε από τις ιδιωτικές είτε από τις δημόσιες επενδύσεις. Εάν πάμε στις ιδιωτικές επενδύσεις, είναι επενδύσεις ελληνικές και επενδύσεις ξένων. Ελληνικές επενδύσεις μεγάλες για να υπάρξει ανάπτυξη στη χώρα δεν μπορούν να υπάρξουν.

Ξένες επενδύσεις σοβαρές μέσα σε ένα καθεστώς που η επιχειρηματικότητα αντιμετωπίζεται ως ποινικό αδίκημα, με διαρκείς αλλαγές του φορολογικού καθεστώτος και με έλλειψη δημοσιονομικής σταθερότητας ούτε και εκεί μπορούν να υπάρξουν. Απομένουν οι δημόσιες

επενδύσεις. Εάν λοιπόν μιλάμε για δημόσιες επενδύσεις, πρέπει να δούμε ποια μορφή πρέπει να έχουν αυτές οι δημόσιες επενδύσεις και ποιο είναι το πολιτικό μοντέλο ανάπτυξης στο οποίο πηγαίνουμε μπροστά. Θα σας απαντήσω λοιπόν...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Πάντως οι δημόσιες επενδύσεις συνοδεύονται και από διαφθορά. Αυτή είναι η αδυναμία του πράγματος. Όποτε στην Ελλάδα κάναμε έργα, συνοδεύτηκαν και από τη μίζα και από τη διαφθορά, με πρωταγωνιστές συχνότατα τους ίδιους τους πολιτικούς.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι γεγονός και θα πρέπει να μιλήσουμε για δημόσιες επενδύσεις και για το πολιτικό μοντέλο στην εξέλιξη του κράτους, μόνο υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος αλλάζει μορφή και ότι ενώ το κράτος μπορεί να έχει έλεγχο κρατικών επιχειρήσεων και δραστηριοτήτων δίδει, **εκχωρεί τη διοίκηση αυτών των οργανισμών ή δραστηριοτήτων σε τρίτους, κάνοντας κάποιας μορφής ιδιότυπα ΣΔΙΤ** ή αξιοποιώντας τις δυνατότητες που υπάρχουν στην ιδιωτική αγορά.

Θα σας πω εδώ ότι ορισμένοι από αυτούς που μας κουνάνε το δάχτυλο και λένε "ιδιωτικοποιείστε, ιδιωτικοποιείστε" και δη η Γαλλία και η Γερμανία, έχουν πληθώρα κρατικών επιχειρήσεων που ελέγχονται αμέσως ή εμμέσως από το κράτος, με τα στελέχη τους που προσλαμβάνονται από τον ιδιωτικό τομέα, είναι παραγωγικές και δεν αφαιρούν πλουτοπαραγωγικές πηγές από τη χώρα τους.

Γιατί λοιπόν εμείς πρέπει να κρατικοποιήσουμε τα πάντα; Να κρατικοποιήσουμε μία προβληματική επιχείρηση, η οποία δεν μπορεί να είναι κερδοφόρα υπό την αιγίδα του κράτους ναί. Αλλά όταν έχεις κερδοφόρες επιχειρήσεις και σε ένα καθεστώς της σημερινής οικονομίας που αποκλείεται το τίμημα που θα πάρεις να αντικατοπτρίζει τις μελλοντικές ταμειακές ροές, η απάντηση η δική μου θα είναι όχι.

Το πρόβλημα ποιο είναι; Αντί να χρωστάμε 290 δισεκατομμύρια να χρωστάμε 285; Θα πρέπει να δούμε προς τα πού πάει η Ελλάδα. Το μοντέλο κατά τη γνώμη μου του άκρατου φιλελευθερισμού, του

νεοφιλελευθερισμού δεν δουλεύει. Δεν δουλεύει ούτε στις χώρες της Ευρώπης, ούτε παγκοσμίως και αναζητούνται τρόποι αντιμετώπισης.

Ειδικά στην Ελλάδα, λόγω της υφής που έχει η οικονομία μας, πιστεύω ότι θα πρέπει να πηγαίνουμε κυρίως προς μία μορφή κρατικού καπιταλισμού, αλλά βεβαίως με αποφυγή των φαινομένων διαφθοράς και τα λοιπά και πάντοτε με τη σύμπραξη των ιδιωτών. Κατά τη δική μου την εκτίμηση αυτή θα πρέπει να είναι η πορεία της χώρας.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αριστερό ακούγεται αυτό. Μπορεί να βάλατε τη λέξη «καπιταλισμός» για να το ισορροπήσετε, αλλά μία συγγένεια πολιτική με αυτά που λένε οι δυνάμεις της Αριστεράς, που λένε να παρέμβει το κράτος στην επιχειρηματική δραστηριότητα πιο έντονα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ νομίζω ότι το μοντέλο της οικονομικής ανάπτυξης σε κάθε χώρα πρέπει να είναι αυτό που ταιριάζει στις συγκεκριμένες συγκυρίες. Ενδεχομένως εάν είχαμε περάσει από διαφορετικά στάδια, σήμερα κάτι τέτοιο να μην ήταν απαραίτητο.

Δεν είναι έκφραση ιδεολογίας, είναι έκφραση αναγκαιότητας εις την περίοδο που περνάμε. Σας διαβεβαιώ ότι αν δεν υπάρξει κρατική πρωτοβουλία προς επενδύσεις, δεν είναι εύκολο να ακολουθήσουν είτε ξένοι, είτε Έλληνες για να δημιουργήσουμε μία ανάπτυξη.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Σε αυτό έχετε δίκιο. Εμείς είχαμε την Κυριακή ρεπορτάζ στη «Real News» και ζητήσαμε από πέντε διακεκριμένους επιχειρηματίες Ελληνοαμερικανούς να μας πουν αν θα έρχονταν στην Ελλάδα, αυτοί που έχουν και συναισθηματικό δέσιμο με την πατρίδα, να βάλουν τα χρήματά τους τώρα και είπαν «ευχαριστούμε, όχι» και μου έκανε μεγάλη εντύπωση.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας δώσω ένα στοιχείο συγκλονιστικό;

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Παρακαλώ.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τα τελευταία δέκα έτη έχουν υπάρξει 277 τροποποιήσεις του φορολογικού νόμου, 277 δηλαδή 28 το χρόνο, χωρίς να

πηγαίνουμε σε ερμηνευτικές εγκυκλίους. Είναι δυνατόν χωρίς φορολογική και δημοσιονομική σταθερότητα να ζητάμε να προσελκύσουμε επενδύσεις;

Θα σας πω επίσης ότι την επταετία 2000 με 2007 η συμβολή των ξένων άμεσων επενδύσεων στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν ήταν 0,7%, όταν σε όλη την περιοχή μας **από Τουρκία και προχωρώντας σε άλλες χώρες της γειτονιάς μας**, η μικρότερη αύξηση ήταν 7% στο ΑΕΠ, δηλαδή δεκαπλάσιες ξένες επενδύσεις προσέλκυσαν από εμάς.

Γιατί; Διότι απλώς όλα αυτά τα κομμάτια που λέγεται επιχειρηματικότητα, επένδυση, φορολογία, νοοτροπία λαού απέναντι στην επένδυση, νοοτροπία των Πολιτικών απέναντι στην επένδυση, δημιουργούν μαζί με το τέρας της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς σε κάποια επίπεδα, όλα αυτά τα αντικίνητρα που δεν μπορούμε να προσελκύσουμε επενδύσεις.

Αντί λοιπόν να λέμε σήμερα ότι "θα" τα αλλάξουμε όλα αυτά, "για να" προσελκύσουμε επενδύσεις, που θα αρχίσουν να έχουν επίπτωση στο ΑΕΠ μετά από τρία χρόνια ή μετά από τέσσερα, δεν έχουμε άλλη εναλλακτική λύση παρά να πάμε σε μία μορφή κρατικού καπιταλισμού, τουλάχιστον για μία περίοδο έως ότου αποκατασταθούν ορισμένες ισορροπίες στην αγορά.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Εθνική κυριαρχία. Πόσο ανησυχείτε ότι μπορεί να μειωθεί, ότι μπορεί να έχουμε απώλειες εξαιτίας της δεινής οικονομικής θέσης της χώρας;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δε νομίζω πως είναι έκπληξη να δει κανείς ότι από τη στιγμή που ζούμε σε ένα περιβάλλον παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, σε κάποιο ποσοστό θυσιάζουμε την εθνική κυριαρχία μας.

Εθνική κυριαρχία είναι όταν ζεις σε μία χώρα, είσαι περιχαρακωμένος και ότι παράγεις καταναλώνεις, όλες σου οι ανάγκες καλύπτονται εσωτερικά. Από τη στιγμή που ξεκινάς μία αλληλεξάρτηση με άλλες χώρες, προφανώς χρειάζεσαι κάτι από αυτές και ενδεχομένως και αυτές από σένα και αρχίζει πλέον να πλήττεται έστω και σε μικρό ποσοστό η εθνική κυριαρχία.

Όταν φτάνεις τώρα στο σημείο να δανείζεσαι και να έχεις ανάγκη από τα χρήματα των δανειστών σου, δεν ισχύει τώρα αυτό που βρισκόμαστε σε δυσκολία με υψηλά spreads. Ίσχυε και πριν από ένα χρόνο, προφανώς ένα κομμάτι της εθνικής μας κυριαρχίας είχε απωλεστεί, αλλά δεν είναι καταλυτικό.

Διότι, να σας το πω διαφορετικά, για να μη μας πιάνει και κάποια απογοήτευση; Η Αμερική δεν έχει θυσιάσει ένα μέρος της εθνικής της κυριαρχίας, όταν το μεγαλύτερο ποσοστό του δημοσίου χρέους της βρίσκεται στα χέρια των Κινέζων; Συνεπώς δεν είναι ένα φαινόμενο το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει.

Θα έπρεπε να μας είχε απασχολήσει όμως, γιατί ενώ είμαστε τόσο φίλοι και κολλητοί με όλους τους Ευρωπαίους εδώ και πάρα πολλά χρόνια δεν εγγυώνται τα σύνορα της Ελλάδος και το status quo του Αιγαίου και μας κρατάνε μονίμως στην ανάγκη του να πρέπει να δαπανάμε ένα τεράστιο ποσοστό του εθνικού μας πλούτου προκειμένου να κάνουμε εξοπλισμούς.

Αυτό και μόνον εάν μας έκαναν, δε θέλω να πάω μακριά, για τις πολεμικές αποζημιώσεις της Γερμανίας και με τι αντηλλάγησαν, αυτά ίσως αρχίζουν κι αποκτούν και λαϊκίστικο χαρακτήρα, μακράν από μένα. Αλλά αυτό και μόνον, τι εγγυήσεις να μας δώσουν και τι δάνεια να μας δώσουν, μπορούν να εγγυηθούν τα σύνορά μας και ξαφνικά να μην έχουμε τις ανάγκες των εξοπλισμών; Και θα δείτε με ποιο τρόπο αμέσως η οικονομία μπορεί να πάρει μπρος.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μέλλον έχει η χώρα; Είστε αισιόδοξος ότι μπορεί να ξαναβρούμε το βηματισμό μας ή τα βλέπετε όλα μαύρα αυτή την περίοδο; Γιατί οι πολίτες στη μεγάλη τους πλειοψηφία, αυτό δείχνουν όλες οι δημοσκοπήσεις που έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα, τα βλέπουν μαύρα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι πρέπει να έχουμε έναν πολύ μεγάλο σεβασμό στον άνθρωπο αυτόν, ο οποίος ήδη βλέπει τα αποτελέσματα της κρίσης να τον αγγίζουν προσωπικά και στην οικογένειά του κι όταν έχει

χάσει τη δουλειά του ή βρίσκεται σε μία φάση όπου δεν μπορεί να αποπληρώσει τα χρέη του, προφανώς πρέπει να τα βλέπει μαύρα.

Εγώ ανήκω σε κάποιους ανθρώπους που ήταν λίγο πιο τυχεροί και δεν αντιμετωπίζω ένα τέτοιο θέμα, άρα βλέποντας γενικά την οικονομία θα σας πω αυτό που σας είπα και πριν: Ναι, είμαστε στο επίπεδο 5 και μπορεί να πάει στο 4 ή στο 3, αλλά το μέλλον μας είναι το 15. Αρκεί να γίνουν τα σωστά πράγματα, έστω και αργά.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Από ποιους, από τους απαξιωμένους Πολιτικούς για τους οποίους μιλήσαμε πριν;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ θίγετε ένα πολύ σοβαρό θέμα.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ξέρετε, πριν από λίγη ώρα -με ειδοποιούν από το κοντρόλ- υπεβλήθη και επισήμως το αίτημα του ΠΑΣΟΚ για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την οικονομία. Περιλαμβάνει μόνο την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας δηλαδή 2004-2009 και φαντάζομαι ότι αυτή η Εξεταστική δίπλα στις άλλες για τη Siemens, για τα ομόλογα, για το Βατοπέδι, θα αποτελειώσει την εικόνα των Πολιτικών στη χώρα που είναι ήδη φθαρμένη, απαξιωμένη.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Χατζηνικολάου θίξατε ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα που πρέπει να απασχολεί τη χώρα μας αυτή την περίοδο.

Θέλω να σας πω ότι ανάλογα με τα οποιαδήποτε μέτρα και τις εξελίξεις που θα περάσουμε μπροστά δύσκολες στιγμές έως ότου αντιμετωπισθούν και έρθει η ανάταξη που σας λέγω, το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπάρχει κατά τη δική μου την εκτίμηση είναι η απαξίωση του πολιτικού προσωπικού η οποία είναι και έντονη και εξελισσόμενη. Και αυτό μπορεί να προκαλέσει πολύ δυσάρεστες κοινωνικές εκρήξεις που να πετάξουμε όλες μας τις θυσίες ξανά εις τον κάλαθο των αχρήστων.

Η λύσις είναι η αναβάπτιση του πολιτικού σκηνικού, η λύσις είναι η κάθαρση. Ο ελληνικός λαός πρέπει να αισθάνεται ότι την κρίση την έχουν πληρώσει πρώτα αυτοί που τη δημιούργησαν.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δικαιοσύνη λέτε επομένως, αυτό είναι το ζήτημα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δικαιοσύνη. Όμως αυτή η δικαιοσύνη εγώ πιστεύω ότι υπάρχει στις προθέσεις του Πρωθυπουργού, το πιστεύω αυτό το πράγμα από αυτά που βλέπω που κάνει, δεν ξέρω όμως με ποιον τρόπο θα βγει. Εγώ δεν πιστεύω ότι οι Εξεταστικές Επιτροπές θα πείσουν ποτέ τον ελληνικό λαό ότι έχουν και τη χρησιμότητα μιας κάθαρσης, διότι το καλύτερο που μπορούμε να περιμένουμε είναι κάποιο πόρισμα που κάποιο κόμμα θα το ψηφίσει και κάποιο κόμμα δε θα το ψηφίσει και κάποια άπλυτα πολιτικού τύπου που θα μας εκθέσουν στην Ευρώπη.

Εγώ θα σας πω κάτι πάρα πολύ απλό που πιστεύω πως είναι και η μόνη λύσις για τη διάσωση του πολιτικού σκηνικού όπως υπάρχει σήμερα: Μπορούμε κάλλιστα να ψηφίσουμε μια καινούργια νομοθεσία που να μιλάει για το πόθεν έσχες των εν ενεργεία πολιτικών από τότε που μπήκαν στην πολιτική ζωή του τόπου μέχρι σήμερα. Και μπορεί αυτό να συνοδεύεται και με δυνατότητα να ανοίγουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, διότι μόνον αν ακολουθήσεις την πορεία του χρήματος μπορείς να βγάλεις συμπεράσματα περί του ήθους των πολιτικών.

Τι σημαίνει αυτό: Να πάμε σ' έναν πολιτικό ο οποίος έχει μπει ως πούμε στην πολιτική σκηνή πριν από 20 χρόνια. Τι εισοδήματα είχες τότε, τι περιουσιακά στοιχεία είχες τότε, έκτοτε, από τότε μέχρι σήμερα ποια είναι τα επίσημα εισοδήματά σου; Πώς έχεις ζήσει όλο αυτό το χρονικό διάστημα; Και σήμερα τι περιουσιακά στοιχεία έχεις εσύ και η οικογένειά σου. Και να έχουμε τη δυνατότητα ν' ανοίξουμε τους τραπεζικούς λογαριασμούς και να δούμε τις κινήσεις.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αν γίνει αυτό θα φύγουν τα 2/3 των σημερινών πολιτικών.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό που λέτε όμως, δε μπορώ να το αμφισβητήσω, δεν έχω στοιχεία, εσείς είστε πιο πεπειραμένος από μένα, αλλά αυτό που λέτε σημαίνει ότι θα συνεχίσουμε να ζούμε με δηλητηριασμένη την

πολιτική ζωή του τόπου. Αντίθετα, αν αυτό βγει, να δώσουμε και το δικαίωμα σε κάποιον πολιτικό να πει «εγώ δε θέλω να υποβληθώ σ' αυτή τη διαδικασία». Ωραία, φύγε. Όποιος θέλει να μείνει πολιτικός να υποβληθεί σ' αυτή τη διαδικασία και μετά θα αποδοθεί πλέον καθαρός στην κοινωνία. Άσχετα αν είναι ικανός ή όχι, επαρκής ή όχι. Τουλάχιστον θα είναι ηθικός, αδιάβλητος.

Αυτό είναι το ένα θέμα που πρέπει ν' αντιμετωπισθεί διότι εγώ τα υπόλοιπα, εκτός από το να παρακολουθήσουμε την πορεία του χρήματος, όλα τα υπόλοιπα με ένα γράμμα, με μια κασέτα και με αυτό που είπε ο ένας κι ο άλλος, όλα αυτά τα πράγματα εγώ τ' ακούω βερεσέ και δε με πείθουν.

Και το δεύτερο είναι να γίνει πράξις η προεκλογική ερώτησις του Πρωθυπουργού.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Το «πού πήγαν τα λεφτά;»

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: «Πού πήγαν τα λεφτά;» Τώρα είναι κυβέρνησις. Να μας πει η κυβέρνησις Σημίτη και η κυβέρνησις Καραμανλή - γυρίσουμε και λίγο πίσω, διότι διαφορετικά θα υπάρξει διαμαρτυρία ενός κομματιού της κοινωνίας- α μας πει πόσα έσοδα είχαν, είτε από φόρους είτε από αλλού είτε από δανεισμό και να μας δώσει ανάλυση πού πήγαν τα λεφτά.

Και όταν δούμε συγκεκριμένα πού πήγαν τα λεφτά, τότε ακολουθώντας την πορεία του χρήματος θα βγουν και άλλα συμπεράσματα κ. Χατζηνικολάου. Άμα δεις έναν Πολιτιστικό Σύλλογο σε μια περιοχή της Ελλάδος που έχει πάρει 20 εκατομμύρια ευρώ από 5 διαφορετικά Υπουργεία Πολιτισμού, θα βρούμε τα λεφτά που έχουν μπει στο λογαριασμό του και μετά θα δούμε πού βγήκαν και πού πήγαν τα λεφτά.

Θέλετε λοιπόν να κάνουμε κάθαρση και να αποδώσουμε Δικαιοσύνη και να εξευμενίσουμε την κοινωνία και να πάμε σ' ένα σωστό πολιτικό σκηνικό; Πόθεν έσχες για τους πολιτικούς και απάντηση στο πού πήγαν τα λεφτά. Αν αυτό δε γίνει, τότε φοβάμαι ότι ενδεχομένως να έχουμε πολύ σημαντικές πολιτικές δυστοκίες στο μέλλον.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θα πάμε σε μια μικρή διακοπή. Όταν επιστρέψουμε θα σας πω μια ερώτηση που μου έδωσε για να σας κάνω, ένας ηλικιωμένος συμπολίτης μας, σήμερα το πρωί την ώρα που έβγαινα από το ραδιόφωνο. Μου λέει «έχεις το Βγενόπουλο το βράδυ;» Λέω «ναι». Μου λέει, «να τον ρωτήσεις απλά, λαϊκά: Πρέπει να πληρώσουν οι πλούσιοι ή οι φτωχοί την κρίση;». Μικρή διακοπή στο σημείο αυτό.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Επιστρέφουμε στη συζήτησή μας με τον κ. Ανδρέα Βγενόπουλο.

Έχω εκατοντάδες μηνύματα τηλεθεατών και ορισμένα από τα ερωτήματά σας αγαπητοί φίλοι και αγαπητές φίλες θα τεθούν και αυτό για το «αν σκοπεύει να αναμειχθεί στην πολιτική ή να κάνει κόμμα ή για το πώς γίνεται ενώ ήταν στα μαχαίρια Ολυμπιακή και Aegean τώρα να συγχωνεύονται».

Θα τεθούν όλα αυτά, ένας φίλος όμως ρωτά «μα είναι δυνατόν
-λέει- έχω πάθει την πλάκα μου, είναι ο Βγενόπουλος κατά των ιδιωτικοποιήσεων»;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, σαφώς είμαι κατά των ιδιωτικοποιήσεων. Θεωρώ ότι το μοντέλο ανάπτυξης της Ελλάδος για το ορατό μέλλον περνάει πίσω από κρατικό καπιταλισμό, περνάει πίσω από περισσότερο κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι δε θα έχουμε φαινόμενα διαφθοράς και ανεπάρκειας, το κράτος θα κρατάει στρατηγικό έλεγχο για να επεμβαίνει σε θέματα στρατηγικής σημασίας και θα έχει τη διοίκηση με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια όπως γίνεται στη Γαλλία και στη Γερμανία. Είμαι σαφώς εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ποιοι πρέπει να πληρώσουν την κρίση; Απλά λαϊκά οι φτωχοί ή οι πλούσιοι; Έχουν συμβάλει οι πλούσιοι όσο θα έπρεπε στο να ξεπεράσουμε την κρίση μέχρι σήμερα;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πάρα πολύ εύκολο να γενικεύσουμε. Εγώ πιστεύω ότι κατ' αρχήν την κρίση πρέπει να την πληρώσουν..

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Η Αριστερά μιλά για τα υπερκέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων και λέει «από αυτούς να τα πάρετε, όχι από τον κόσμο που πεινάει».

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα απαντήσω ως εξής: Κατ' αρχήν την κρίση πρέπει να την πληρώσουν αυτοί που τη δημιούργησαν και αυτοί που τη δημιούργησαν είναι οι Πολιτικοί.

Εάν οι Πολιτικοί έχουν να δείξουν κάποιον επιχειρηματία, ο οποίος επωφελήθηκε από την κρίση με τεράστιες κρατικές προμήθειες κι έχει κερδοσκοπήσει εις βάρος του λαού, ας μας τον δείξουν, για να εντοπίσουμε εκεί όλη την προσοχή μας να του πούμε να επιστρέψει κι αυτός πίσω χρήματα, πολύ ξεκάθαρα. Τώρα, προφανώς όταν υπάρχει μία κρίση θα πρέπει οι εύποροι να αναλάβουν περισσότερα βάρη από τους φτωχότερους κι αυτό είναι μέσα στα πλαίσια της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σας μίλησα προηγουμένως για την κάθαρση. Πιστεύω ότι εφόσον η κοινότητα των ευπόρων ανθρώπων και των υγιών επιχειρηματιών δουν ότι πράγματι γίνεται μία κάθαρση και μία διαφάνεια, για να δούμε επί της ουσίας που πήγαν τα λεφτά και να δούμε ότι υπάρχει μία αναβάθμιση της πολιτικής ζωής του τόπου, να έχουμε εν ολίγοις μία εμπιστοσύνη ότι τα παραπάνω λεφτά πιάνουν τόπο, τότε θα πρέπει να υποβληθούμε σε περισσότερες θυσίες και μάλιστα μπορούμε να υποβληθούμε και σε θυσίες εθελοντικές.

Εγώ μπορώ να σας προτείνω έναν εθελοντικό φόρο των ευπόρων, που μπορεί να πει η Κυβέρνηση, για να μην μπούμε και σε θέματα ανταγωνισμού με ποσά να δείχνει κάποιος πόσο εύπορος είναι ή πιο εύπορος από τον άλλον, να μας δώσει ένα όριο και να μας πει μέχρι ένα εκατομμύριο ή όσοι μπορείτε και λιγότερο, πληρώστε χρήματα έναντι μελλοντικών φόρων και βοηθήστε όλοι οι άνθρωποι που είσαστε εύποροι.

Διότι αν με αυτόν τον εθελοντικό φόρο μπορούν να μαζευτούν 500, 800 εκατομμύρια ή 1 δισεκατομμύριο, ενδεχομένως να μη χρειάζεται η

Κυβέρνηση να πάρει κάποια άλλα μέτρα τα οποία να πλήξουν ασθενέστερες τάξεις. Βεβαίως οι εύποροι πρέπει να πληρώσουν.

Σας υπενθυμίζω ότι παρά τη δαιμονοποίηση των επιχειρηματιών, των εφοπλιστών, των επενδυτών, υπάρχουν πάρα πολλοί εθνικοί ευεργέτες, υπάρχουν άνθρωποι που κάνουν επενδύσεις και να σας δώσω ένα παράδειγμα: Κωνσταντακόπουλος, τεράστια επένδυση στη Μεσσηνία. Γιατί το έκανε, για να βγάλει κέρδη; Ξέρετε τι χρήματα μπορεί να βγάλει από τις ναυτιλιακές δραστηριότητες; Το έκανε για να βοηθήσει τον τόπο.

Πολλοί θέλουν να βοηθήσουν το τόπο, αλλά πρέπει να τους δημιουργήσεις τις συνθήκες ότι πρώτα-πρώτα ο τόπος βοηθιέται από μόνος του, ότι η πολιτική είναι αυτή που πρέπει, ότι υπάρχει ένα όραμα που πρέπει όλοι να συμπράξουν και μετά να βγούμε να συμπράξουμε όλοι. Αλλά χρειάζεται η σωστή νοοτροπία και χρειάζεται επιτέλους το όραμα, να δούμε που πάμε.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Χρειάζεται και Κυβέρνηση εθνικής ενότητας ίσως στη σημερινή συγκυρία; Αρκετοί Πολιτικοί κι από τα δύο μεγάλα κόμματα, φλερτάρουν με την ιδέα αυτή ότι ίσως μια Κυβέρνηση εθνικής ενότητας θα ήταν λύση στο σημερινό αδιέξοδο.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Χατζηνικολάου, κατ' αρχήν δεν έχουμε τα στοιχεία εκείνα για να πούμε ότι η σημερινή Κυβέρνηση έχει αποτύχει στο έργο της. Άρα ακόμα και αν υπήρχε αυτό το ενδεχόμενο, είναι εξαιρετικά πρόωμο και πιθανόν να μην δημιουργηθούν και ποτέ οι συνθήκες για κάτι τέτοιο.

Αλλά, τι σημαίνει Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας; Έχουμε αυτή τη στιγμή μια Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση εάν έχει κάποιες ελλείψεις σε τεχνοκρατικό επίπεδο, μπορεί να στελεχωθεί από την Ελλάδα ή από το εξωτερικό σε διάφορα επίπεδα και να το αντιμετωπίσει.

Το πρόβλημα της σημερινής Κυβέρνησης, όπως και όλων των Κυβερνήσεων, είναι ότι υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι δουλεύουν

και ξέρουν και υπάρχουν και διάφοροι ξυλινολόγοι πολιτικάντηδες οι οποίοι μαζεύονται γύρω-γύρω και λένε ξύλινα λόγια.

Με την Κυβέρνηση εθνικής ενότητας τι θα πετύχουμε; Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο στέλεχος καταπληκτικό σε άλλα πολιτικά κόμματα; Ας αξιοποιηθεί. Αλλά απλώς τι θα κάνουμε, θα μεγαλώσουμε τους ξυλινολόγους για να λέγονται διάφορα πράγματα εις τον αέρα;

Εγώ είμαι κάθετα αντίθετος σε αυτό, πιστεύω ότι η εκλεγμένη Κυβέρνηση θα πρέπει να εντοπίσει τις αδυναμίες της εάν έχει και να τις διορθώσει, αν έχει κάνει λάθη σε επιλογές προσώπων να μη σκεφθεί το πολιτικό κόστος, να κάνει γρήγορα τις αλλαγές, για να υπάρξουν οι σωστοί Πολιτικοί στους συγκεκριμένους τομείς δράσης.

Εάν έχει αδυναμίες να τις διορθώσει, αυτή την Κυβέρνηση έχουμε εκλέξει, με αυτήν πορευόμαστε, αυτήν πρέπει να υποστηρίξουμε, ακόμα και σε θέματα που διαφωνούμε δεν υπάρχει το περιθώριο αντίδρασης, πρέπει να συστρατευθούμε διότι αυτό λέει το εθνικό καθήκον.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ξέρετε τι λένε για εσάς έξω; Λένε ο Βγενόπουλος πυροβολεί τους πολιτικούς, καταρχήν σας χαρακτηρίζουν πολύ επιθετικό. Λένε είναι πολύ επιθετικός σαν χαρακτήρας. Κάνει αγωγές εναντίον των πολιτικών όταν δεν του αρέσουν αυτά που λένε ή που κάνουν, ή «παρενοχλούν» την επιχειρηματική του δραστηριότητα και τα συμφέροντά του, ανοίγει μέτωπα, κοντράρει και εντέλει στην πίσω πλευρά του μυαλού του είναι κάποια στιγμή να γίνει και ο ίδιος πολιτικός, να φτιάξει κόμμα και να επιδιώξει να κυβερνήσει τη χώρα. Και νομίζω ότι ήρθε η ώρα να έχουμε μια απάντησή σας σε μια λαϊκή φιλολογία, η οποία ακούγεται πάρα πολύ καιρό.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Την έχω ακούσει και εγώ πάρα πολύ καιρό, την έχω διαψεύσει κατ' επανάληψη. Αντιλαμβάνομαι ότι και εσείς ορθώς από δημοσιογραφικής πλευράς με ρωτάτε αλλά εγώ θα ήθελα να σας κάνω το σχόλιο ότι επειδή έχω δει και διάφορα σχόλια πέραν της ερώτησης σε διάφορα media, τα οποία μιλάμε περί Μπερλουσκονισμού περί φιλοδοξιών πολιτικών κλπ. να σας πω το εξής. Εγώ θεωρώ ότι αυτή η φημολογία είναι

και λίγο οργανωμένη, διότι επειδή δεν μπορεί να με αντιμετωπίσει κάποιος ή δεν θέλει να με αντιμετωπίσει κάποιος με επιχειρήματα στα επιχειρήματα και να αντιτάξει έναν λόγο απέναντι στο δικό μου τον λόγο, προσπαθεί να απομειώσει την αξία των επιχειρημάτων μου προσπαθώντας να βρει κίνητρα.

Τα κίνητρα που μπορεί να βρει είναι «έλα τώρα τα λέει διότι θέλει να γίνει ο ίδιος πολιτικός».

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Να κάνει κόμμα.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ή κάτι θέλει ρε παιδί μου από την κυβέρνηση, κάποιο κρατικό έργο θέλει να πάρει. Αυτά τα πράγματα είναι αφελή. Εγώ κ. Χατζηνικολάου δεν σκοπεύω να γίνω πολιτικός. Τελεία και παύλα.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Αυτή είναι μια σαφής και καθαρή απάντηση. Οι αγωγές απέναντι σε πολιτικούς και σε πολιτικούς αρχηγούς;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι μου την αναφέρατε με τη λέξη ότι είμαι επιθετικός. Μα εγώ δεν ξύπνησα ένα πρωί να βρω έναν πολιτικό και να του επιτεθώ. Αντιλαμβάνεστε ότι για να κάνω εγώ κάποια αγωγή σημαίνει ότι ευρέθησαν εν αμύνει και ένα από τα μεγάλα προβλήματα της επιχειρηματικότητας εκτός από τη διαρκή αλλαγή του φορολογικού καθεστώτος και τη δαιμονοποίηση της λέξεως κέρδους, είναι ότι είσαι απόλυτα ευάλωτος.

Ένας πολιτικός, ο οποίος αντιλαμβάνεται μια επιχειρηματική σου δράση έχει τη δυνατότητα, βγαίνει εντελώς ατεκμηρίωτα χωρίς να γνωρίζει καν το αντικείμενο της εργασίας σου, πετάει έναν ξύλινο λόγο, διότι πιστεύει ότι αυτό είναι για τους ψηφοφόρους και θίγει την τιμή και την υπόληψή σου. Από πού και ως πού; Και μετά πάει και κρύβεται πίσω από τη βουλευτική ασυλία. Εγώ είμαι ο επιθετικός ή αυτοί είναι σαχλοί και δεν ξέρουν τι λένε; Δεν ξέρουν τι λένε και θίγουν υπολήψεις ανθρώπων. Είναι δυνατόν; Αυτό το εκλαμβάνετε ως επιθετικότητα; Ναι είμαι επιθετικός και πιστεύω ότι θα έπρεπε να είναι και άλλοι επιθετικοί διότι δεν έχουν κανένα δικαίωμα στο όνομα της οποιασδήποτε ελευθερίας του πολιτικού λόγου να μετέρχονται επιχειρημάτων εντελώς αβασίμων.

Πολιτικός λόγος δεν υπάρχει επειδή τον χρησιμοποιούν αυτοί κ. Χατζηνικολάου, πολιτικό λόγο έχετε και εσείς και εγώ. Δεν είναι αυτοί κάποια ιδιαίτερα όντα προικισμένα από τη φύση που μπορούν να εκστομίζουν εκφράσεις, τις οποίες δεν μπορούν να αιτιολογήσουν.

Εγώ είμαι ο επιθετικός ή αυτοί πρέπει να προσέχουν; Αυτοί που έχουν οδηγήσει τον τόπο μέχρι εδώ και τώρα συνεχίζουν. Κάνεις το παραμικρό και κοιτάζουν τι λέει η ατζέντα του ξύλινου λόγου. Αν που αυτό, που το κεφάλαιο, που κάνουν οι αδίστακτοι επιχειρηματίες και που έτσι και αλλιώς, τα ισοπεδώνουν όλα. Δεν σκέφτονται τις δικές τους τις ευθύνες που έχουμε φτάσει μέχρι εδώ; Οι οποίες δεν είναι μόνο στα κόμματα εξουσίας, οι ευθύνες υπάρχουν και στα κόμματα της αντιπολίτευσης, διότι όταν βγαίνει ένα κόμμα της αντιπολίτευσης και κάνει συνεχώς κριτική, ας μας πει ποια είναι η δική του η πολιτική πρόταση αντί να απαξιώνει τα πάντα.

Και ξέρετε και κάτι; Υπάρχουν και πολλά άτομα μέσα στα κόμματα της αξιωματικής αντιπολίτευσης που είναι σοβαροί άνθρωποι, οι οποίοι σκέφτονται προτού μιλήσουν, οι οποίοι εξετάζουν τα θέματα και όταν αφήνουν κάποιον αρχηγό να βγαίνει και να λέει πέντε κουβέντες επί της ουσίας απαξιώνει και τις δικές του τις προσπάθειες.

N. XATZHNIKOLAOU: Τώρα θέλω να έρθω στο θέμα το σημερινό, στη συγχώνευση της Olympic Air με την Aegean. Εσείς ήσασταν σε πόλεμο μεγάλο. Αναρωτιούνται οι πολίτες πώς από τη σύγκρουση φτάσατε στο γάμο τον επιχειρηματικό. Πρώτον. Δεύτερον, θέλω να μου πείτε και ρωτώ τώρα ως επιβάτης, ως ταξιδιώτης, τι έχει να κερδίσει ο ταξιδιώτης, ο επιβάτης από αυτή τη συγχώνευση;

Προσωπικά πρέπει να σας πω ότι ανησυχώ, διότι θεωρώ ότι όταν υπάρχει ανταγωνισμός σε ένα χώρο κερδίζω. Έχω καλύτερες τιμές, έχω καλύτερη εξυπηρέτηση, έχω το αεροπλάνο στην ώρα του. Τώρα που θα ξαναγίνετε μια μεγάλη ενιαία αεροπορική εταιρεία, πάμε σε καταστάσεις αν όχι μονοπωλιακές, ολιγοπωλιακές. Και ακούω εκεί και μια φιλολογία για την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Θα εγκρίνει η Επιτροπή Ανταγωνισμού τη συγχώνευση;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η ερώτησή σας είναι...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Είναι πολλές ερωτήσεις.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πολλές ερωτήσεις. Ας τις πάρουμε με τη σειρά. Η πρώτη ερώτηση είναι για ποιο λόγο συγχωνευόμαστε. Νομίζω πως έχουμε απαντήσει και με το δελτίο Τύπου ότι οι εξελίξεις οι οικονομικές που είναι εξαιρετικά δυσάρεστες όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για τις διεθνείς αερομεταφορές μας έδωσε δύο εναλλακτικές λύσεις.

Η πρώτη εναλλακτική λύση είναι ότι θα έπρεπε να μειώσουμε προορισμούς, θα έπρεπε να περικόψουμε θέσεις εργασίας και θα πρέπει να ανεβάσουμε τις τιμές των ναύλων και η άλλη εναλλακτική λύση ήταν να συγχωνευτούμε.

Θα ήθελα να εκτιμηθεί αυτό από την κοινή γνώμη ότι αντιλαμβάνεστε ότι και εγώ και ο κ. Βασιλάκης θα θέλαμε να είμαστε αφεντικά στις επιχειρήσεις μας. Το γεγονός ότι συμπράξαμε το κάναμε για κάποιους συγκεκριμένους λόγους...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Και έπεφταν πυροβολισμοί ανάμεσά σας μέχρι πρότινος.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μα ορθό είναι όταν υπάρχει ένας ανταγωνισμός, αυτός ο ανταγωνισμός παίρνει διάφορες εκφάνσεις. Αν έλεγε κάποιος ότι ξαφνικά έχουμε αγαπηθεί και είμαστε ερωτευμένοι θα έκανε λάθος. Από την άλλη την πλευρά υπάρχει μια αναγκαιότητα συνύπαρξης και πιστεύω ότι όχι μόνο σε αυτό τον τομέα αλλά και σε πολλούς άλλους τομείς θα πρέπει να αποσυρθούν οι εγωισμοί και θα πρέπει να κοιτάξουμε το συμφέρον της οικονομίας, της κοινωνίας και των εργαζομένων.

Τώρα για το θέμα που λέτε, του ανταγωνισμού.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Καταρχήν νομίζω ότι για το μέγεθος που έχουν αυτές οι δύο εταιρείες απαιτείται να υπάρξει έγκριση και από την ευρωπαϊκή Επιτροπή, από εκεί.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι και, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία σε παρεμφερείς περιπτώσεις και...

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Θα την πάρετε αυτή την έγκριση πιστεύετε;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θεωρώ ότι είναι δεδομένη. Δημιουργείται για τον ελληνικό χώρο μόνο, γιατί σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεν υπάρχει θέμα.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Οι δύο εταιρείες θα καλύπτете πάνω από το 90% της...

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό όμως τι σημαίνει;

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δεν δημιουργείται κατ' ουσίαν ένα μονοπώλιο;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, τα μονοπώλια και τα καρτέλ κ. Χατζηνικολάου δημιουργούνται όταν υπάρχουν δύο ή τρεις ή τέσσερις εταιρείες που φαινομενικά είναι ανεξάρτητες και κάνουν μια συμφωνία καρτέλ κάτω από το τραπέζι, ανεβάζουν τις τιμές των προϊόντων τους και κανείς δεν μπορεί να τους πει τίποτε.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Εναρμονισμένη πρακτική.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μπράβο. Όταν δύο εταιρείες όπως η Aegean και εμείς συγχωνευόμαστε δημιουργούμε την περιβόητη δεσπόζουσα θέση. Προφανώς έχουμε μια δεσπόζουσα θέση μέσα στην ελληνική αγορά. Δεσπόζουσα θέση όμως σημαίνει ότι μπαίνεις άμεσα κάτω από το μικροσκόπιο των εποπτικών αρχών, της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αλλά κυρίως της κοινωνίας. Αν λοιπόν δει κανείς ότι εμείς έχουμε υπερκέρδη και αυξάνουμε τις τιμές, αυτό σημαίνει ότι κάνουμε κάτι λάθος. Σας διαβεβαιώ όμως ότι όχι μόνο δεν υπάρχει τέτοια πρόθεση, ένα βασικό συστατικό αυτής της συμφωνίας ήταν για να διατηρήσουμε χαμηλές τιμές για τον καταναλωτή και ακόμα περισσότερο για να βοηθήσουμε την τουριστική κίνηση με χαμηλές τιμές σε μια περίοδο που η πατρίδα το χρειάζεται.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Η συγχώνευση δεν θα οδηγήσει και σε απώλεια θέσεων εργασίας;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, σε καμία περίπτωση.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Γιατί φαντάζομαι ότι ο βασικός στόχος μιας συγχώνευσης είναι να μειώσετε το κόστος λειτουργίας.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, ο βασικός σκοπός μιας συγχώνευσης στη δική μας την περίπτωση δεν είναι το κόστος λειτουργίας. Είναι οι πολύ μεγάλες συνέργειες που σημαίνουν ότι μπορείς να αυξήσεις προορισμούς χωρίς να χρειαστεί να αυξήσεις αεροπλάνα. Μπορεί σε έναν προορισμό αυτή τη στιγμή να είναι 8 γραμμές, 8 ταξίδια που να είσαι μισοάδειος και ανταγωνίζεσαι. Με 4 μπορείς κάλλιστα να εξυπηρετήσεις τις ανάγκες ενός προορισμού και να επαναδιατάξεις αεροπλάνα για να εξυπηρετήσεις και άλλους προορισμούς.

Θα δείτε, κι αυτό μπορεί ο καθένας να λέει το μακρύ του και το κοντό του, εάν θα πάρετε τους μέσους όρους των τιμών των εισιτηρίων τα τελευταία δυο ή τρία χρόνια και θα δείτε τις εξελίξεις που θα προέλθουν από τη συγκέντρωση των δυνάμεων, πιστεύω ότι η κοινωνία θα μας δικαιώσει απόλυτα διότι θα δει ότι αυτή η συγχώνευση θα λειτουργήσει υπέρ των συμφερόντων και των καταναλωτών και της εθνικής οικονομίας.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τώρα θέλω να έρθω και λίγο στη MIG, που είναι ένας πολύ μεγάλος Όμιλος με πάνω από 55.000 – 56.000 εργαζόμενους.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: 56.000.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: 56.000 εργαζομένους. Θέλω να σας ρωτήσω πόσο η κρίση δυσκολεύει τα πράγματα και για τον Όμιλό σας. Πόσο αυτό που ζούμε σαν χώρα δυσκολεύει την πορεία της εταιρείας σας. Για παράδειγμα, το Χρηματιστήριο έχει εδώ και μερικούς μήνες υποστεί πολύ μεγάλη ζημία. Η κεφαλαιοποίηση όλων των ελληνικών εταιρειών έχει απομειωθεί πάρα πολύ, ανάμεσά τους και η κεφαλαιοποίηση η δική σας, και θέλω να ρωτήσω πόσο αισιόδοξος είστε για το μέλλον της εταιρείας σας και πόσο φοβάστε ότι η κρίση μπορεί να σας κάνει ζημιά, μπορεί να δυσκολέψει το δρόμο σας.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι είναι διαφορετική η χρηματιστηριακή απεικόνιση μιας εταιρείας με τα πραγματικά μεγέθη της. Χρηματιστηριακά η εταιρεία μας, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία των εταιρειών που είναι εισηγμένες, έχει πληγεί. Θα έλεγα ότι έχει πληγεί ακόμα και σε επίπεδα ευκαιρίας, όχι μόνον η δική μας η μετοχή, πολλές μετοχές έχουν απαξιωθεί

σε ένα βαθμό όπου όταν με το καλό τελειώσει αυτή η κρίσις και η αγορά επανέλθει σε φυσιολογικά επίπεδα θα αποδειχθεί ότι ήταν πραγματικές επενδυτικές ευκαιρίες.

Τώρα επί της ουσίας η εταιρεία μας οπωσδήποτε υφίσταται τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, αυτές όμως τις εξελίξεις δεν τις αντιμετωπίζουμε με σταυρωμένα χέρια. Κάνουμε συνεχώς κινήσεις για να προστατέψουμε πρώτα τις θέσεις εργασίας μέσα στον Όμιλό μας, δεύτερον, τα συμφέροντα των μετόχων μας και παράλληλα και τα συμφέροντα της κοινωνίας και της οικονομίας. Και ένας από τους λόγους που βρίσκομαι σήμερα εδώ μαζί σας είναι διότι ελπίζω ότι αρθρώνοντας κάποιον λόγο που είναι πολιτικός, χωρίς όμως να θέλω να γίνω πολιτικός, από το δικό μου το μετερίζι, ότι μπορεί να βοηθήσω οι συνέπειες της κρίσης να είναι μικρότερες για όλους και το μέλλον να είναι ακόμα καλύτερο όταν περάσει αυτή η κρίσις.

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Να κλείσουμε, γιατί έχουμε ήδη κλέψει πολύ χρόνο από τον Μάκη Τριανταφυλλόπουλο.

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε να θυμώσει;

N. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τον οποίο θέλω να τον ευχαριστήσω γιατί μας επέτρεψε να επεκταθούμε και να διεισδύσουμε και στο χρόνο της δικής του εκπομπής. Θέλω να κλείσουμε με ένα ερώτημα που αφορά το μέλλον της πατρίδας. Νομίζω εκεί πρέπει να πάμε και μ' αυτό πρέπει να κλείσουμε.

Μπορεί με τις σημερινές συνθήκες, με τη σημερινή πολιτική ηγεσία, με το σημερινό πολιτικό σκηνικό, με τη σημερινή οικονομική κρίση να υπάρξει ένα όραμα το οποίο να μας κινητοποιήσει πάλι εθνικά; Υπήρξε πριν από μερικά χρόνια η υπόθεση της Ολυμπιάδας, η οποία μας έκανε να αισθανθούμε περήφανοι για μικρό δυστυχώς χρονικό διάστημα και μετά ξαναπέσαμε στη μιζέρια, στη συζήτηση για τη διαφθορά, σε όλα αυτά που μας πληγώνουν. Μπορεί να υπάρξει όραμα σήμερα κάτω από τις σημερινές συνθήκες;

A. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι κ. Χατζηνικολάου, το όραμα είναι πάρα πολύ απλό. Είναι μια σοβαρή, μικρή, αλλά ανταγωνιστική και αξιοπρεπής χώρα.

Χρειάζεται να αξιοποιήσουμε τα θετικά της χώρας μας, τον φυσικό της πλούτο. Χρειάζεται να αναδιατάξουμε τη γεωργία μας να γίνει πραγματικά ανταγωνιστική, με προϊόντα τα οποία να βρίσκουν τη διέξοδο ανταγωνιστικά σε πολλές γωνιές του κόσμου και να σταματούμε να απαιτούμε επιδοτήσεις.

Χρειάζεται να ενισχύσουμε τη βιομηχανία, όση έχει απομείνει και είναι ανταγωνιστική, να μεγαλώσει. Χρειάζεται να ανασχεδιάσουμε τον τουρισμό μας. Χρειάζεται να προωθήσουμε τις υπηρεσίες μας και τις υποδομές μας για να προσελκύσουμε επενδύσεις.

Χρειάζεται να επανασχεδιάσουμε όλη αυτήν την αναπτυξιακή αν θέλετε πολιτική της χώρας ούτως ώστε να πετύχουμε το αποτέλεσμα κι αυτό πιστεύω ότι προσπαθεί να το κάνει ο Πρωθυπουργός, μπορεί να το κάνει μ' αυτή την κυβέρνηση, μπορεί να την ανασχηματίσει τέσσερις φορές ή μπορεί στο τέλος της ημέρας να αποτύχει και να χρειαστούν καινούργιες δυνάμεις.

Ένα πράγμα σας λέω. Η χώρα αυτή δεν θα χαθεί και πιστεύω ειλικρινώς ότι επειδή πλέον η κοινωνία είναι υποψιασμένη, οι κόποι της και οι θυσίες της αυτής της περιόδου δεν θα πάνε χαμένες. Συμπερασματικά, ναι, έχουμε δύσκολες στιγμές μπροστά, ως προς το μέλλον της χώρας είμαι απόλυτα αισιόδοξος.

N. XATZHNIKOLAΟΥ: Σας ευχαριστώ θερμά κ. Πρόεδρε γι' αυτή τη συζήτηση που ήταν και ζωντανή και ενδιαφέρουσα.

Κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι ήταν μια διαφορετική συζήτηση σε άλλο μήκος κύματος, με έναν διαφορετικό λόγο. Ελπίζω να την παρακολουθήσατε με ενδιαφέρον. Καλή σας νύχτα.